

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1095
22. XII 1972.

ИАЗИ ПЕТКОМ

УВАЖЕНА БАКО,
ДОЗВОЛИТЕ ДА ВАС
ИЗНЕНАДИМ ЈЕДНИМ
МАЛИМ БУ-
КЕТОМ!

ДАЉЕ ОД СУПИЦЕ,
ПЕРО! ТО ЈЕ ЗА
ДУДУЛЕНЦЕТА!

Ripley

Веровати или не!

ВИЛЬЕМ I (1797-1888)

КРАЉ ПРУСКЕ И ЦАР НЕМАЧКЕ
БИО ЈЕ ПРВИ ВЛАДАР КОЈИ
ЈЕ ПУТОВАО ВОЗОМ.
ОН СЕ 12. ЈАНУАРА 1836. УКРЦАО
У ВОЗ У НИРНБЕРГУ И ВОЗИО СЕ
ДО ФИРТА - АЛИ ТЕК 6 МЕСЕЦИ
ПОСЛЕ ПУШТАЊА ПРУГЕ У РАД ЈЕР
ЈЕ ЖЕЛЕО ДА СЕ УВЕРИ У СИГУР-
НОСТ НОВОГ ПРЕВОЗНОГ СРЕДСТВА.

СВАКИ ПОГЛАВИЦА
ПЛЕМЕНА КИБОШО У ТАНЗАНИЈИ
МОРА ДА ИЗЛОЖИ ЛОБАЊЕ
4 СВОЈА ПРЕТКА И ТИМЕ ДО-
КАЖЕ СВОЈЕ КРАЉЕВСКО ПОРЕКЛО.

МИЛАНСКЕ БЛИЗНАКИЊЕ

ЦРКВА САНТА МАРИЈА ИНКОРОНАТА У
МИЛАНУ САСТОЈИ СЕ У СТВАРИ ОД 2
ЦРКВЕ - ЈЕДНУ ЈЕ САГРАДИО 1451.
ГОДИНЕ ВОЈВОДА ФРАНЧЕСКО СФОРЦА
А ДРУГУ, КАО ИЗРАЗ ЛУБАВИ ПРЕМА
МУЖУ, ЊЕГОВА ЖЕНА.

ذکر منبر شہاد غسکتا اور نیست
: : : کنس یونتر شکیجیل اقیانازو
ذومر شہاد شیکر شکیجیل : : اکیو شکیجیل
مؤغسکتا و ندر شکیجیل طوویا مشہ یونتر شکیجیل

ТЕКСТОВИ

СЕ У НИГЕРИЈСКОМ ПЛЕМЕНУ
ХАУСА ПИШУ ОДОЗГО НАДОЛЕ
АЛИ СЕ ЧИТАЈУ НА ТАЈ НАЧИН
ШТО СЕ РЕДОВИ
ИСПИСАНИ ВОДОРАВНО
УСПРАВЕ.

ЛИШКЕ

АМЕРИЧКЕ
БИЛКЕ
BOMBAREA
CARDER
ОКРЕКЕ СЕ У
ПРАВИЛНИМ
ВРЕМЕНСКИМ
РАЗМАЦИМА
ТАКО ДА МУ
ЧИТАВА
ПОВРШИНА
БУДЕ
ПОДЈЕДНАКО
ИЗЛОЖЕНА
СУНЦУ.

СВЕ ШТО ИМАМ
ОД ОВОЗЕМЉАЊСКОГ
БЛАГА
ОСТАВЉАМ СВОЈОМ
ДРАГОМ
МАЈЦИ

НАЈНЕОБИЧНИЈИ ТЕСТАМЕНТ У ИСТОРИЈИ

ЏОН ХУД, КОЈИ ЈЕ УМРО 1917.
ГОДИНЕ У ПИТСБУРГУ, ДАО ЈЕ
ДА МУ СЕ ПОСЛЕДЊА ЖЕЉА
ИСТЕТОВИРА НА
СОПСТВЕНИМ ЛЕЂИМА.
ТЕСТАМЕНТ НИЈЕ БИО ПРИЗНАТ
ЈЕР ГА НИСУ СВОЈИМ ПОТПИСОМ
ПОТВРДИЛИ ДВА СВЕДОКА.

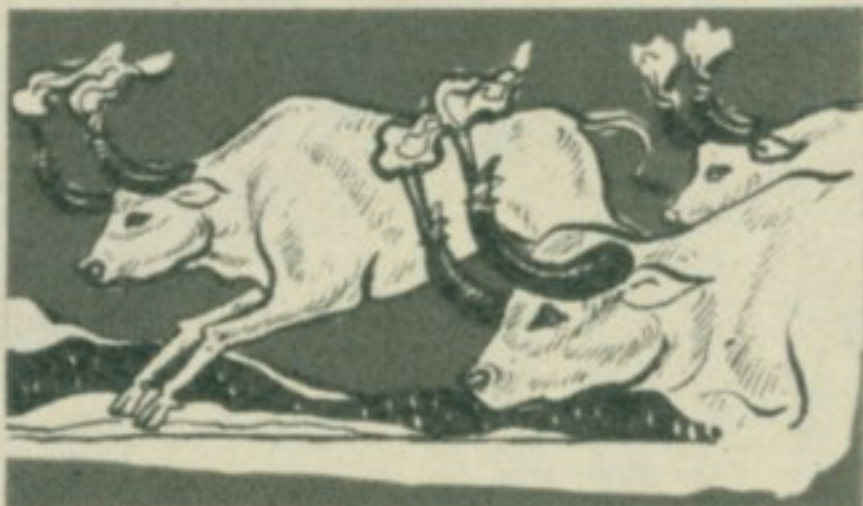
ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● недавно је један електроничар
из Кап Канаверала у САД про-
нашао специјалан појас за оне

које мучи проблем дебљине. По-
јас емитује звуке чим се особа
која га носи прошири у струку
за два или три сантиметра.

● славни картагински војсково-
ђа Ханибал добио је једну битку
захваљујући томе што је на не-

пријатеља, уместо војника, нате-
рао чопор бикова за чије су ро-
гове биле везане буктиње.

● од педесет слоновских зуба
просечно само један може да се
употреби за израду билијарских
лопти.

● једна врста ниске палме са
перјастим лишћем, која расте у

Јужној Америци, има семе разли-
читог укуса за оне који га проба-
ју — од горког до слатког.

● најмање новогодишње честит-
ке су као поштанска марка, нај-
веће су у облику плаката дугач-
ких 3 а широких седам метара.
Оне се употребљавају у Северној

Енглеској, јавно се излажу и њи-
ма се честита Нова година свако-
ме ко их прочита.

● мерино, назив за врсту оваца
које дају квалитетну вуну, дошао
је од Шпанаца, код којих се тим
именом називао нарочити инспек-
тор земљишта на коме су пасле
овце.

● једна фабрика у немачком гра-
ду Швајгу, крај Нирнберга, изра-

ђује јелке од гушчијих пера, оних
најдужих из крила. Пера се при-
чвршћују жицом за гране које се
углављују у стабло. Боје се свим
бојама: плавом, ружичастом, жу-
том...

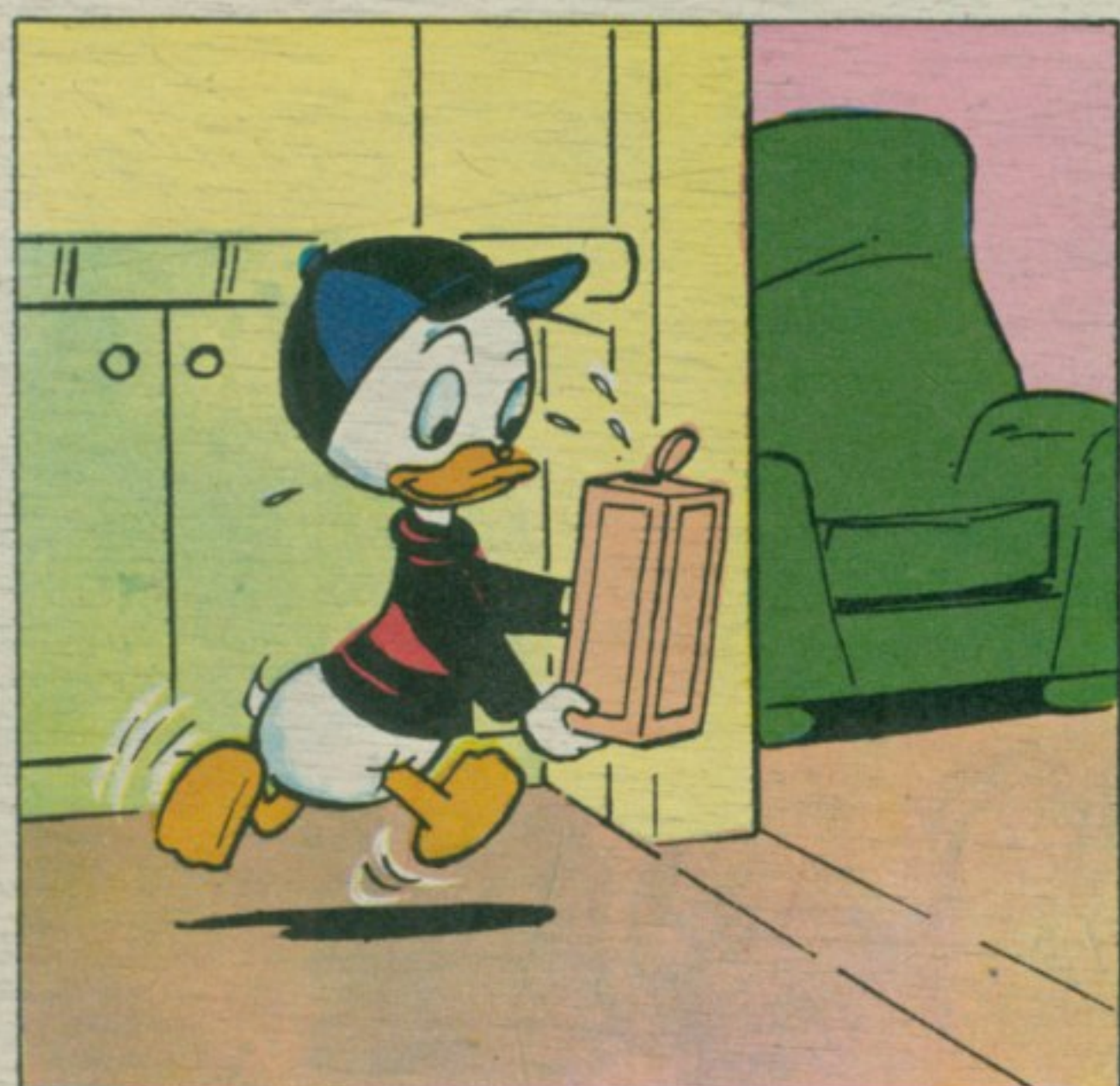
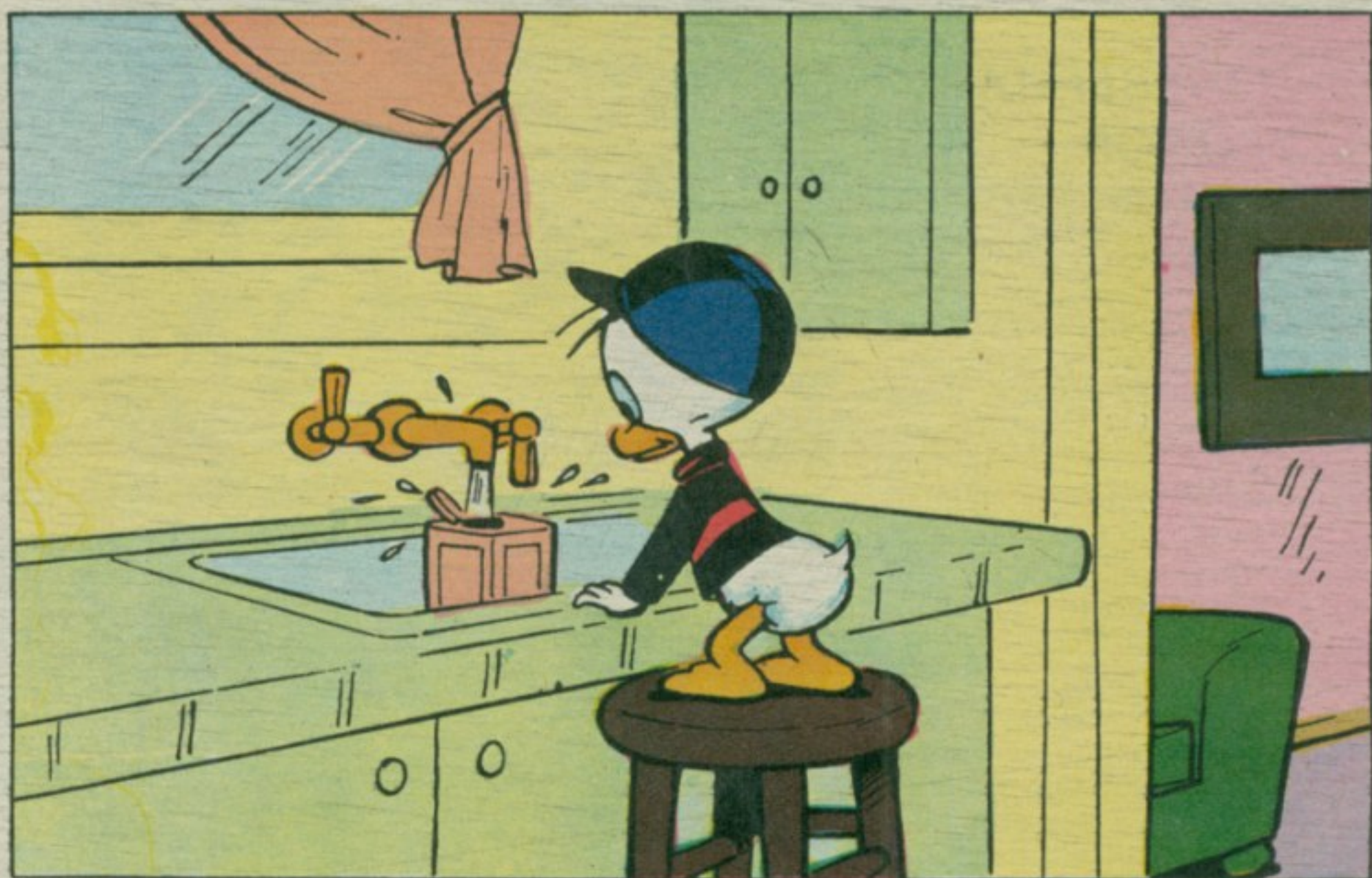
● у Енглеској је недавно једна
керуша окотила двадесет и че-
тири младунца. И мајка рекор-
дерка и њени потомци засад се
одлично осећају.

● први клавир донео је у Срби-
ју 1834. године Јеврем Обрено-
вић, брат кнеза Милоша.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ДРЕЗДЕН МОРА Д

Пробијајући се кроз унезверену гомилу људи, војни питамац Курт Зиглер трчао је улицама Дрездена према главној железничкој станици. Надао се да су бомбе поштеделе месарницу његовог ујака. Али, кад је стигао, она је већ горела. Не обзирајући се на опасност утрчао је унутра и покушао да кроз дим и пламен види има ли кога. Просто-рија је била празна, само су на полицама цврчале реш печене кобасице.

Трагајући даље, Зиглер је похитао на железничку станицу. Тамо га је дочекала необична тишина: на све стране по перону лежали су људи као да спавају, други су седели у купеима непокретних вагона и зурили преда се, као зачарани. Зиглер је одмах схватио шта се догодило: огроман пожар потрошио је кисеоник из ваздуха и сви су се погушили од угљен-моноксида.

Било је то 14. фебруара 1945. године. Свог ујака Зиглер није никад пронашао.

ИЗНЕВЕРИЛИ УГОВОР

Према плану „Операција гром“, који су у јесен 1944. године створили западни савезници, требало је потпуно уништити велике немачке градове. Исте године савезници су одбацили овај план као „суров и нечовечан“. Али, сад је Немачка била пред поразом, а Совјети су озбиљно надирали са истока. Да би принудили Немце на предају и тако заузели што већу територију, Американци и Енглези су одлучили да у Немачкој савне са земљом неки велики град. Тако је „Операција гром“ извучена из заборав а за жртву је одређен — Дрезден!

Нико није ни помишљао да би овај стари центар немачке културе могао поста ти мета напада. Рушити драгоцене музеје и надалеко чувена здања било би право варварство, утолико пре што град није имао никаквог војног значаја. Уз то, житељи Дрездена ослањали су се на један стари уговор између Енглеза и Хитлера, по коме ће њихов град бити поштеђен ако Немци поштеде Оксфорд. А Оксфорд је, колико се знало, био још читав.

Стога се овде није мислило на рат. Град је, додуше, некада био снабдевен великим бројем противавионских топова, али су

они још 1943. године повучени јер очигледно нису ничему служили. Али то савезници нису знали. Њихови извиђачи донели су вест да Дрезден брани јако артиљерија.

Да су мало боље погледали, видели би да је највећи део те „артиљерије“ имитација од картона!

ГРАД БЕЗ СКЛОНИШТА

Дан уочи напада, 13. фебруара, град је врвео од света. Бежећи пред Совјетима, у њему су нашле уточиште хиљаде избеглица, а било је и ратних заробљеника који су вршили јавне службе: Енглези, Американци и Руси радили су у пош

тама, продавали новине и чистили улице. Због тога нико није знао колико Дрезден има становника.

Кад се спустило вече, грађани су се мирно разишли својим кућама. Одједном, у 22 часа и 14 минута, оне који су седели поред радија и слушали музику тргао је уз бућен спикеров глас:

— Пажња, пажња! Напад из ваздуха! Сиђите у подруме!

Истовремено су на све три железничке станице за трештали звучници:

— Напад из ваздуха! Сви у јавна склоништа!

Тек прispеле избеглице стајале су на перону и беспомоћно гледале у мештаци. Ови су само слегали раменима и чудили се:

— Зашто то говоре? Па ми уопште немамо јавна склоништа!

Прве запаљиве бомбе већ су пале на јужну обалу реке Елбе и једним од пет мостова стизала је колона ватрогасних кола. Следећег тренутка мост је одлетео у ваздух а по Елби су пливала људска тела и црвене олупине аутомобила.

Недалеко од града, на аеродрому у Клоцшеу, стајало је двадесет шест специјалних авиона опремљених за ноћну борбу рефлекторима и радарским уређајима. Њихови пилоти чекали су да се са контролног торња испали зелена ракета — знак за полетање. Нешто раније примили су наређење да због кризе у производњи горива не смеју узлетети без специјалне дозволе и сада је командант аеродрома покушавао да је добије.

Узалуд! Веза с Берлином

није се могла успоставити јер је читав телефонска мрежа била покидана. Пилотима није остало ништа друго него да беспомоћно посматрају како се град руши на њихове очи. Небо над Дрезденом било је у-жарено као пред излазак сунца...

КАСНО ЈЕ ЗА СПАС

Било је 22 часа и 29 минута када је британски пилот Тод Боландер, посматрајући пакао под собом, закључио да је обавио задатак. Са празним складиштима за бомбе 245 четворомоторних ланкастера кренуло је натраг. Нешто касније ова група се над Страз

— Не више! — викали су из безумљени људи. Али, док су се по Елби уткривале буктиње, киша бомби поново је засула град у коме је било као у усаној пећи.

А УМРЕ

Само у једном дану хиљаду бомбардера надвило се над градом који је за одбрану имао — артиљерију од картона!

буrom мимоншла са 529 енглеских бомбардера, такође ланкастера, који су летели на Дрезден!

Киша бомби која је овога пута засула град била је двоструко већа. У њему је било као у усијаној пећи. Стари Алштатски замак, Дрезденска опера и друга културна здања била су обавијена пламеном. На све стране буктаде су и рушиле се зграде, затрпавајући оне што су се сакрили у подруме. Избезумљени људи бегали су кроз густ, непрозиран дим према реци. Многи од њих, бирајући пречнику да би избегли закрчен саобраћај, изгорели су у уским улицама.

По граду се раширивши неколико стотина питомца оближње војне академије у Мајсену. Наречење које су добили гласило је: спаси се!

У то време пилоти из друге групе ланкастера већ су били у својим базама у Енглеској.

— Дрезден је разорен! — известили су команду. — Све се догађало по плану, град се није бранио!

Пилоти су веровали да је крај операције. Али, у то су преподнева стигла је зашључујућа вест: преко Северног мора кренуло је на Дрезден 450 америчких летећих тврђава Б-17!

Али, као да ни ово није било довољно: над Холандијом се летећим грдосијама придружило још 288 мустанга П-51, те су сви заједно кренули ка свом беспомоћном циљу.

ПЕТ КИЛОМЕТРА ДИМА

Тамо су ипак стигли у нешто смањеном броју. Један Б-17 оборила је још над Француском група фоке-вулфа, неколико тврђава и мустанга пало је над немачким војним центрима, а две велике јединице уз пут су се одвојиле и пошле да бомбардују градове Шемниц и Магдебург. Око подне пилоти 316 бомбардера, колико их је наставило према Дрездену, знали су да су на циљу. Град се, додуше, није видео, али пет километара висок димни зид који га је скривао био је довољан знак распознавања. Пилоти су улетели у њега и одједном као да се спустила ноћ. Кружећи насумце, две тврђаве су се судариле, њихови паклени товари су експлодирали и разнели још деветак авиона.

На то су се отворила врата на огромним трбусима осталих бомбардера и у попор изручила тоне смртоносних пројектила...

Доде, неколико хиљада метара испод њих, четрнаесточасовна агонија достигла је врхунац. Људи су слепо трчали кроз непрозирне облаке дима, избезумљени крици мешали су се са заглашујућим експлозијама. Преки вели грађани и питомци преносили су, заједно са савезничким заробљеницима, мртве у Гросер Гартен, један од великих градских паркова. Ту су их спуштали на гомиле погинулих који су већ лежали у једној огромној јами...

Две трећине града биле су сравњене са земљом. Тачан број погинулих никад се није могао израчунати. Ипак, сматра се да он износи око четврт милиона!

П. С. 5

из подрума и подземних пролаза!

Али, за многе је било касно јер су се, како у подрумима, тако и у средњовековним тунелима, већ погушили због недостатка кисеоника. Овај густ сплет пролаза, пун лешева, подсећао је на неку огромну гасну комору.

Један питомца наишао је на метални киоск за продају новина који је блештао од усијања. Када је са неколико удараца ногом успео да га отвори, имао је шта да види: четворо људи који су се, вероватно у паници, овде склонили, било је испечено као у рерни.

ОГЊЕНА ОЛУЈА

Кад је свануло, дугачка колона кретала се ка обали. Биле су то породице које су питомци успели да извуку из рушевина. Оне су полако ступале на мост

принца Августа где је већ стајала збијена гомила од неколико стотина људи, жена и деце. Очекујући шта ће се даље догодити, избезумљено су посматрали град чији се самртнички ронац настављао како је друга група бомбардера већ одавно ишчезла. Некима су онекотине причињавале тако јаке болове да су скакали у Елбу да би их ублажили.

Оно што се затим догодило могло се и предвидети. Висока температура која је владала над градом потиснула је ваздух у правцу реке и топлотна олуја је захватила оне на мосту. Људи су летели преко ограда и падали у Елбу, међу буктиње од запаљеног уља које су пловиле по њеној површини.

Кад су над Дрезденом поново забрујали авиони, људи који су се грчевито држали за ограду моста да би одолели врелом урагану, у очајању подигоше главе.

— Не више! — викали су. — Не више!

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

ЈА САМ ЈОВАНОВ НОС

Јован се веома брине за своје очи, уши и органе за варење, а свој нос види само као једну непријатну избочину која му прави гомилу неугодности. Признајем — кијање није пријатно. Зими сам прави проблем — час потечем као река, а час сам херметички затворен. Додајем још и то да се при најмањем удару могу сломити.

Али, Јован би ме сигурно више поштовао кад би знао за многобројне дужности које се успехом обављају. На пример, ако спава на левој страни, моја десна ноздрва се мало-помало затвара. Једним знаком кога он није ни свестан, благовремено га приморавам да промени положај и тако га спасавам од јаких грчева.

Јован има да ми захвали и за своје уживање у јелу. Мириси који се шире из топлих чинија голицају ми ноздрве и ја надражујем пљувачне жлезде и сокове за варење, тако да Јовану одмах потече вода на уста. Другим речима, ако се ја не умешам, он једе на силу! Уосталом, и сам зна колико му је храна блутава кад има кијањачу.

Осим тога, ја сам и добар звучни елемент. Ако ме Јован стегне прстима, глас ће му одмах изгубити ону дубину и звонкост којима се толико поноси.

МУКЕ С ВАЗДУХОМ

Моја унутрашњост заузима простор између непца и мозга. Носни отвори, две криве шупљине раздвојене рскавичавом преградом, по везани су са мањим шупљинама у костима лица: горњој виличној, чеоној, оној изнад очних шупљина, затим у прегради која ме дели од ока и, најзад, у оној која ме затвара позади. Ови простори зову се синуси. Они доприносе боји гласа и пропуштају влагу која ми је потребна да бих удисао ваздух. На несрећу, синуси су извор многих невоља: у њих се лако увлаче микроби и изазивају инфекцију. Као последица настају јаке главобоље.

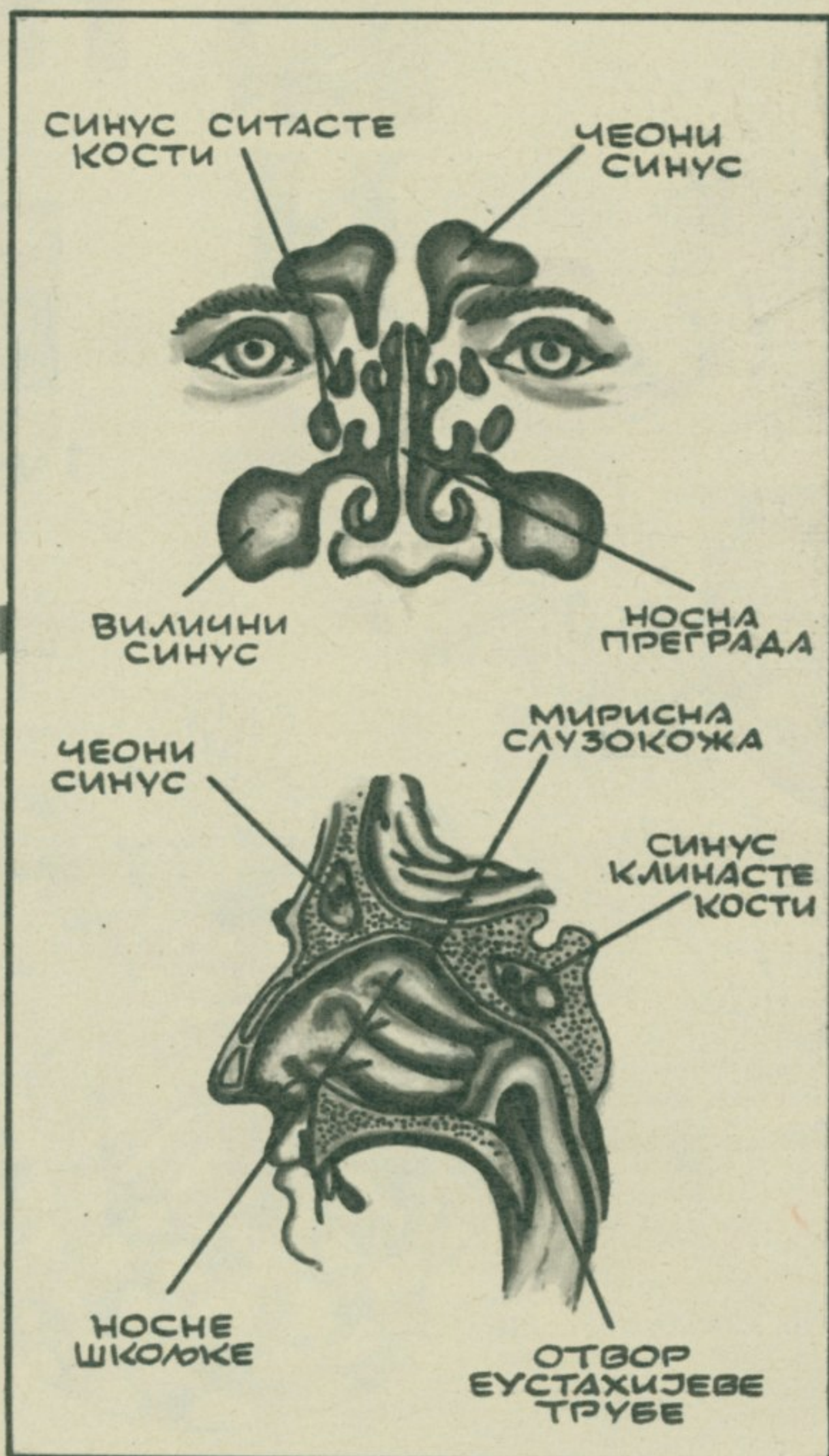
Што се тиче удисања ваздуха, то није нимало једно-

ставан посао. Пре него што га пустим у Јованова плућа, морам да га очистим од микроба, дима, прашине и других нечистоћа. Сваког дана пречистим око 15 кубних метара, што одговара запремини једне мање собе! Дозволите да направим поређење: док је уређај за пречишћавање ваздуха у соби као омањи кофер, читав мој систем смештен је на простору од неколико сантиметара!

А ево како то радим: пошто се део нечистоће задржи на длачицама у ноздрвама, преостали микроби и прашина лепе се на слуз коју лучим. Микроби које су се и поред овога задржали у ваздуху одбацују еластичне трепље ка грлу. Они затим силазе у стомак, где их уништава стомачна киселина.

Осим овог заштитног система, располажем и једним изванредним бактерицидом — **лизозимом** (иста супстанца штити и очи од инфекције). Захваљујући њему, сматрају ме најчистијим органома.

Зими, кад је ваздух хладан, имам нарочито много посла. На бочним преградама обе моје ноздрве налазе се по три коштане плочице величине 2,5 сантиметра, прекривене набреклим ткивом. Кад Јован удахне ваз-

дух, крв појури у ова ткива, услед чега она почињу да греју као прави мали радијатори.

ТАЈНА СМЕЂЕ МРЉЕ

А сад нешто о мојој најважнијој улози — примању

мириса. У горњем делу носне шупљине имам једну мрљу смеђекуте боје, велику као поштанска марка, која садржи око 10 милиона пријемних ћелија. Свака од њих наоружана је са 6 до 8 осетљивих длачица. Читава ова целина у уској је вези са мозгом, који је, иначе, од ње удаљен само два сантиметра.

Како функционише ова целина? Како могу да разликујем мирис печеног меса од мириса руже? На ово питање не постоји потпун одговор. Зна се толико да, на пример, супа од лука про изводи свој јак мирис тако што отпушта велики број молекула. Челик, напротив, готово да не ослобађа ове честице, па зато и не мирише. Неки сматрају да су моје мирисне ћелије у стању да разликују молекуле по облику и величини и да тако „читају“ мирисе.

Као и већина носева, и ја сам у стању да разликујем око 4000 разних врста мириса, док се код неких финијих тај број пење и до 10.000. Ове значајне способности углавном остају без употребе, али и те како служе слепима и глувима; ако је потребно, умет да заменим и очи и уши, да препознам предмете, људе, просто рије.

У ствари, ни ова појава није још сасвим разјашње-

**МНОГО ЈЕ
СТИХОВА
ИСПЕВАНО
О МОМ ОБЛИКУ
И ВЕЛИЧНИИ,
АЛИ СЕ О
МОЈИМ
СПОСОБНОСТИМА
НЕ ЗНА
ГОТОВО НИШТА**

на. Верује се да, попут основних боја, постоје и основни мириси који се на „палети“ мозга комбинују у читаву скалу.

Још нешто: сви знају да нос, ако је засићен мирисом, убрзо престаје да га осећа. Тако, на пример, службеници у кожарама и фабрикама лепка осећају смрад само првих неколико дана. Али, мање је познато да је и усред највећег смрада нос способан да осети — мирис руже!

СЛУЖИЋУ ДО КРАЈА!

Пошто сам изложен непосредном утицају ваздуха, није чудно што представљам мету многих обољења. Неки микроби, на пример узрочници туберкулозе, нападају моју рскавицу и разарају ми грађу. Такође, на мојој слузокожи могу се појавити разне израстине, познате као полипи. Оне блокирају доводе ваздуха или синусне канале и тако проузрокују безброј невоља.

Исто тако, слузокожа је осетљива на дим дувана и прашину, те лако натекне и лучи слуз која Јовану тече у грло. Ова појава зове се запаљење слузокоже носа. Иако при том настаје прилично незгодна кијавица, не треба још истресати нос јер се инфекција може проширити на синусе и средње уво, па чак и у Еустахијеву трубу. Такође треба избегавати капи за нос које скупљају крвне судове. Лекарима сматрају да оне пре доприносе кијавици него што је лече.

☆☆☆

Јован се приближава педесетој години и његово чуло мириса је изгубило оштрину. Већ ни кафа нема ону арому коју је некад имала, а и непријатни мириси мање сметају. Само, то је нормална појава која долази са старошћу и не треба да га брине.

Што се тиче осталог, пречишћавања и загревања ваздуха, Јован може на мене потпуно да се ослони. И поред своје скромности, мојам да приметим да га ни очи ни уши неће тако верно и дуго служити као ја.

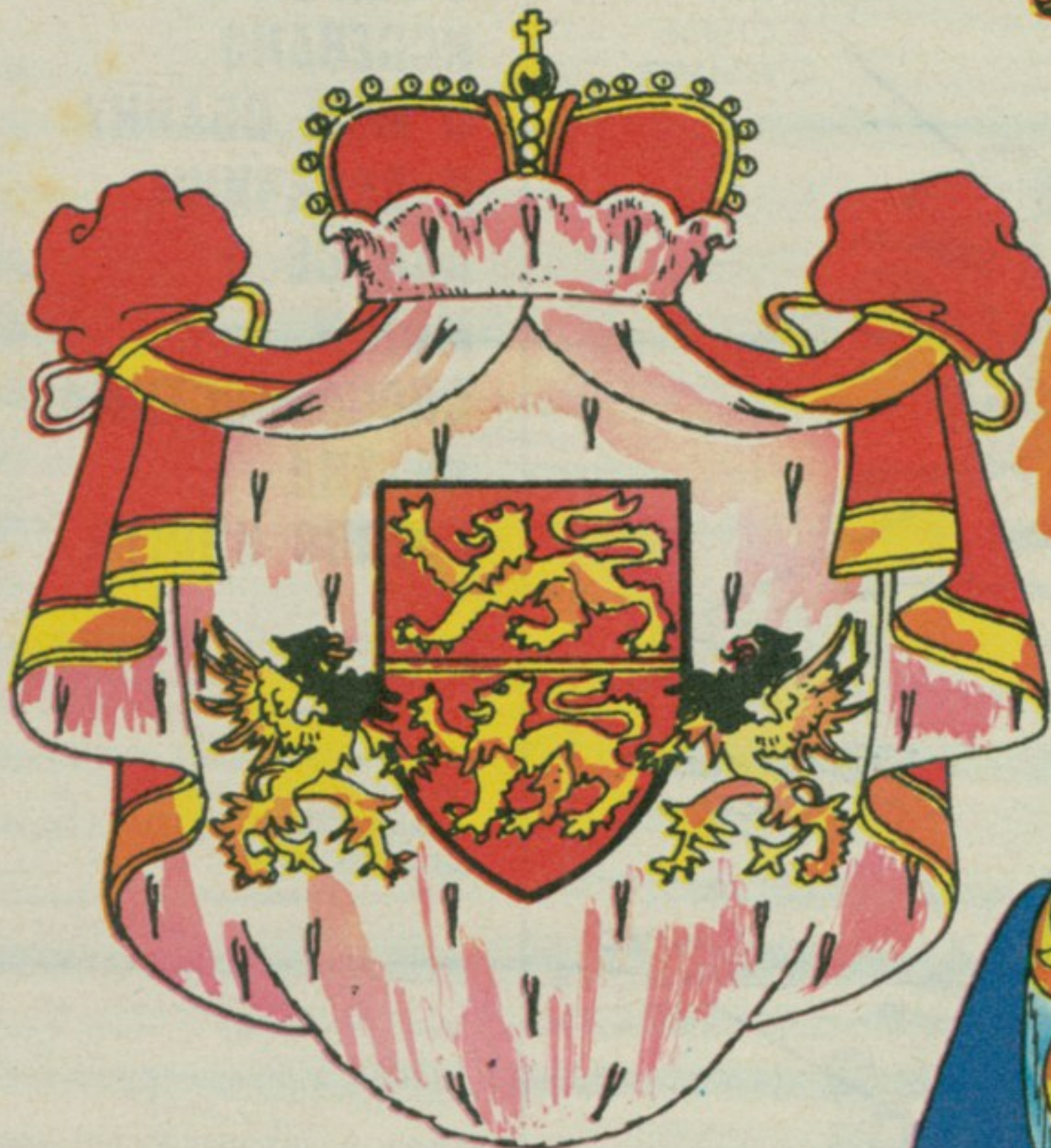

НАПОЛЕОНОВИ МАРШАЛИ И ПРОТИВНИЦИ

ГРБОВИ СЛА

Н

НАПОЛЕОН II (1811—1832) добио је од свога деде аустријског цара Франца I овај грб заједно са титулом војводе од Рајхштата, уместо титуле римског и алжирског краља.

1

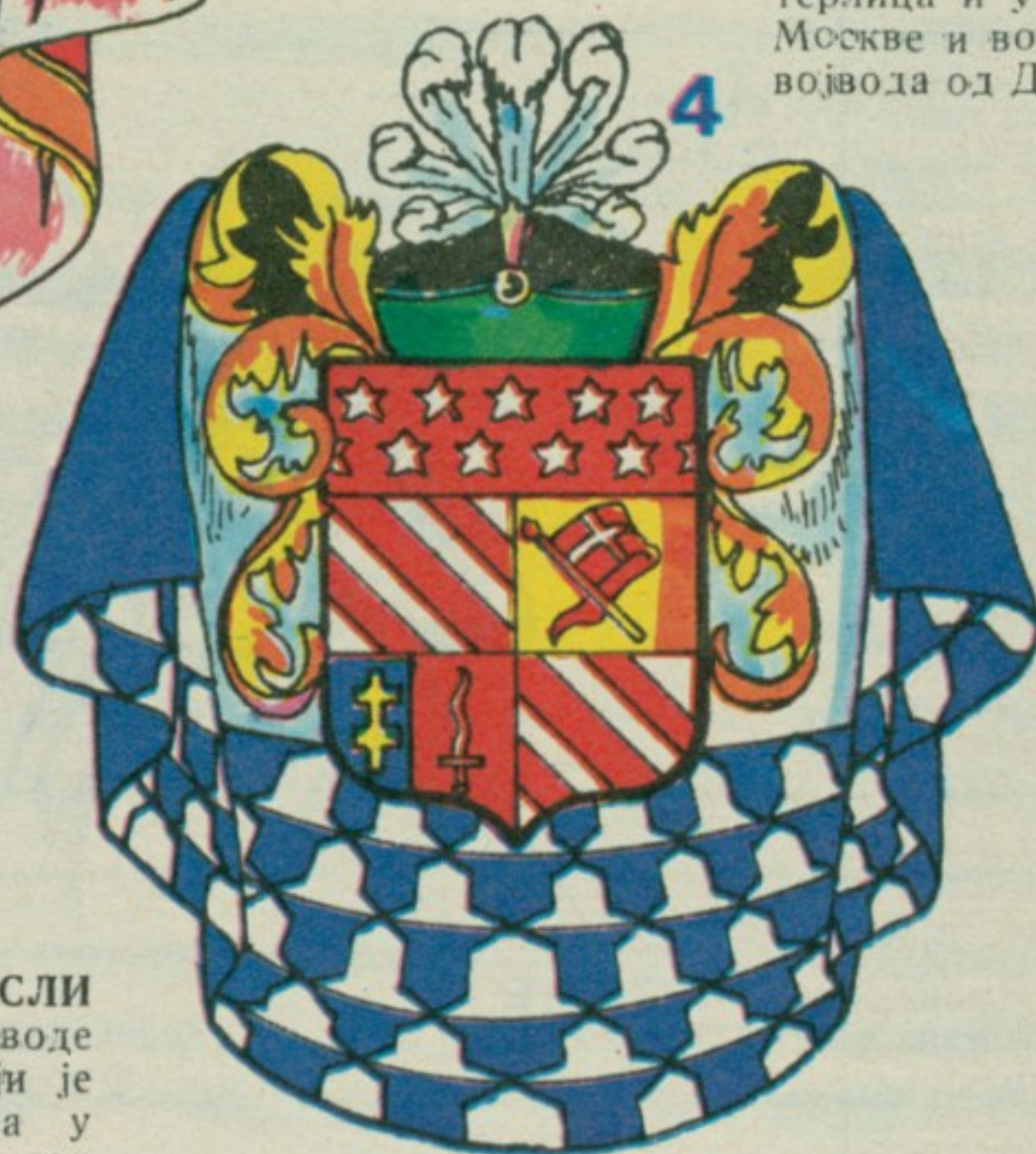

2

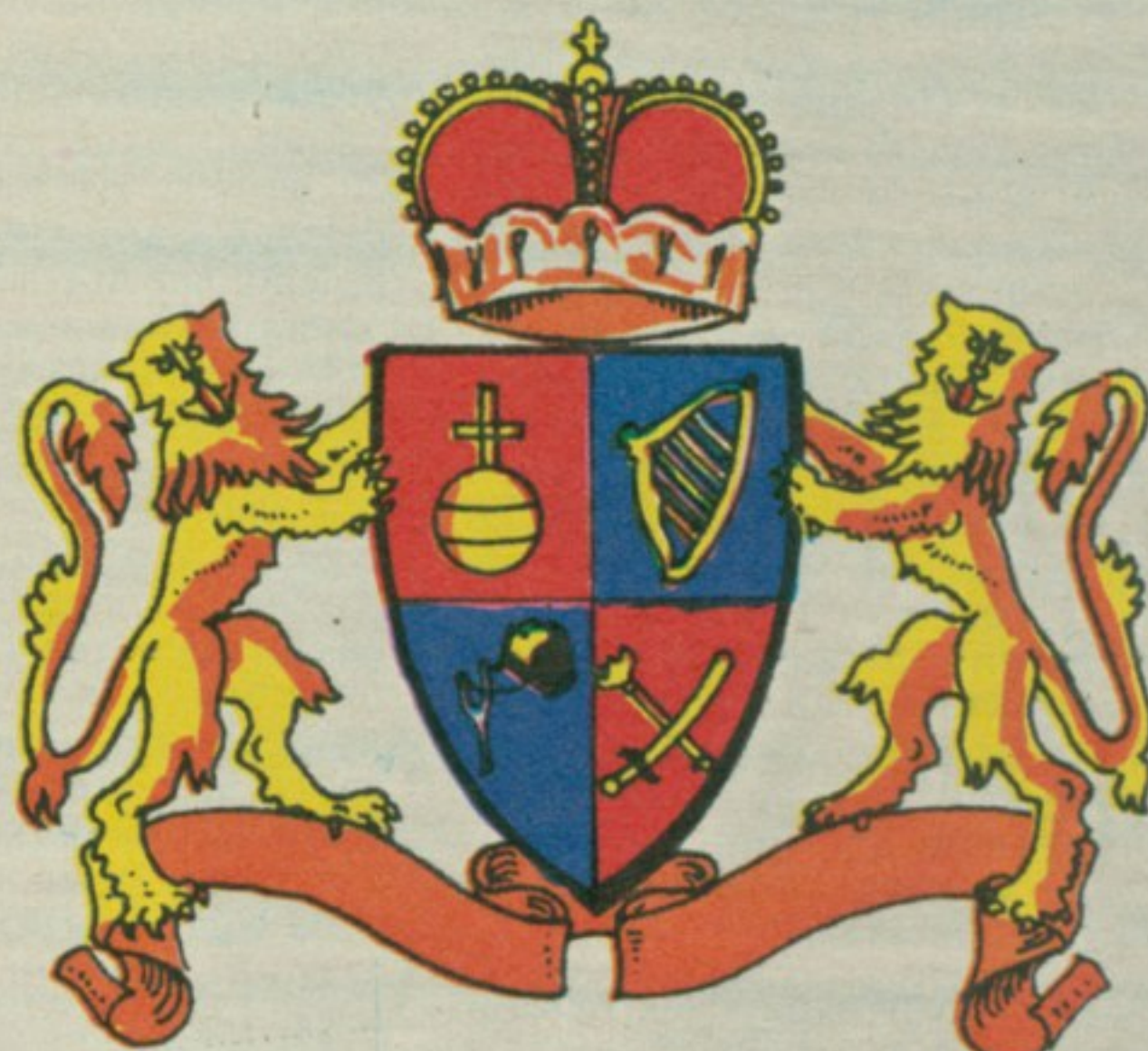

3

ГРБОВИ ДОБИЈЕНИ УЗ МАРШАЛСКУ ТИТУЛУ: 1) Маршал Бесијер (1768—1813), војвода од Истре, учесник у биткама код Риволија, Аустерлица, Алаау, Јене и Фридланда. 2) Маршал Султ (1769—1851), војвода од Далмације, учесник у биткама код Аустерлица и у Шпанији. 3) Маршал Неј (1769—1815), принц од Москве и војвода од Елхингена. 4) Маршал Мармон (1774—1852), војвода од Дубровника и гувернер Далмације.

4

КНЕЗ БАГРАТИОН (1765—1812), руски војвода и фелдмаршал, погинуо у бици код Бородина 1812. године. Његов грб је веома стар јер су Багратиди најстарија династија на свету (владали су Грузијом).

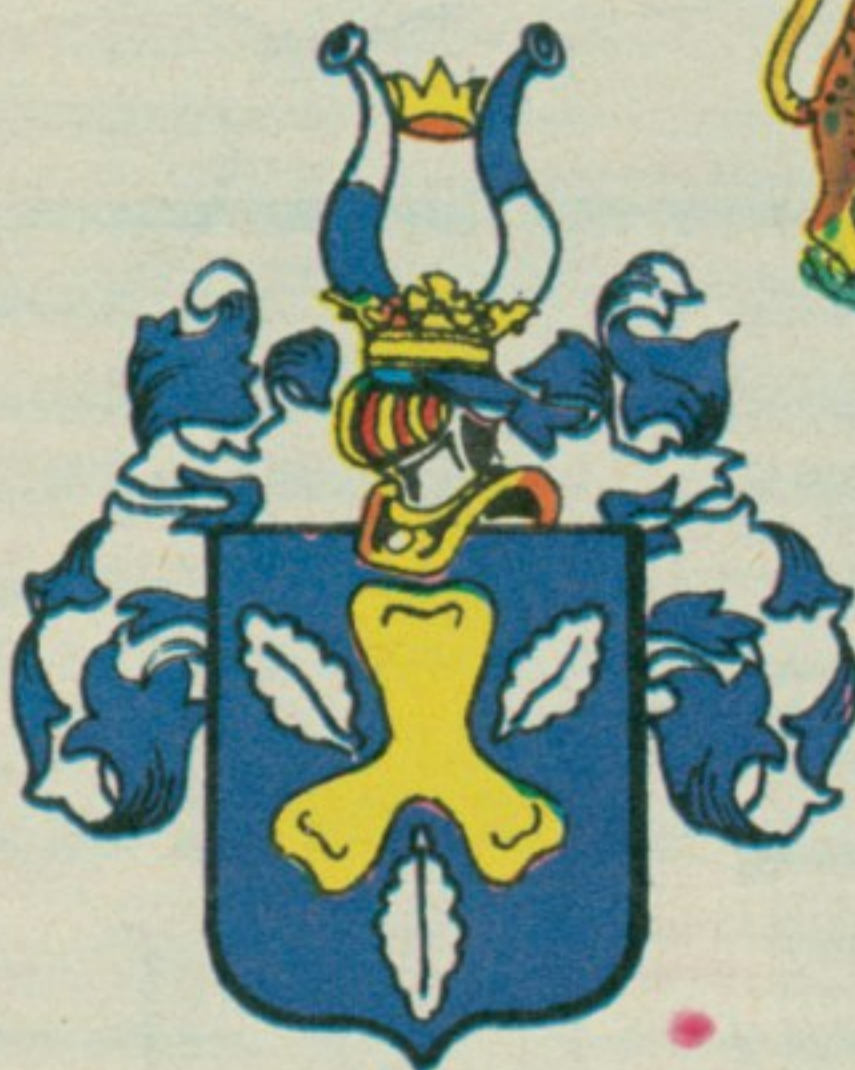

ГРБ АРТУРА ВЕЛЕСЛИЈА (1769—1852), војводе од Веллингтона, који је победио Наполеона у одлучујућој бици код Ватерлоа.

ПОЛИТИЧАРИ

ГРБ СЕР ВИНСТОНА ЧЕРЧИЛА (1874—1965) који је добио његов предак први војвода од Марлбороа. Девиза на шпанском: „Веран иако несрећан“.

БИЗМАРК (1815 — 1898) је свом наследном грбу додао два царска орла кад је постао канцелар Немачке и кнез.

АНТОНИ ИДН (1897), гроф од Евона, наследио је овај грб од оца баронета и допунио га ознакама свог новог ранга. Девиза на грбу значи: „Ако буде било мудрости“.

СЛИКАРИ

АЛБРЕХТ ДИРЕР (1471—1528) је наследио овај грб

ПЕТАР ПАУЛ РУБЕНС (1577—1640) добио је племство и грб

ВНИХ ЛИЧНОСТИ

3

ЈУНИЈ ПАЛМОТИЋ (1606—1657), дубровачки писац и преводилац.

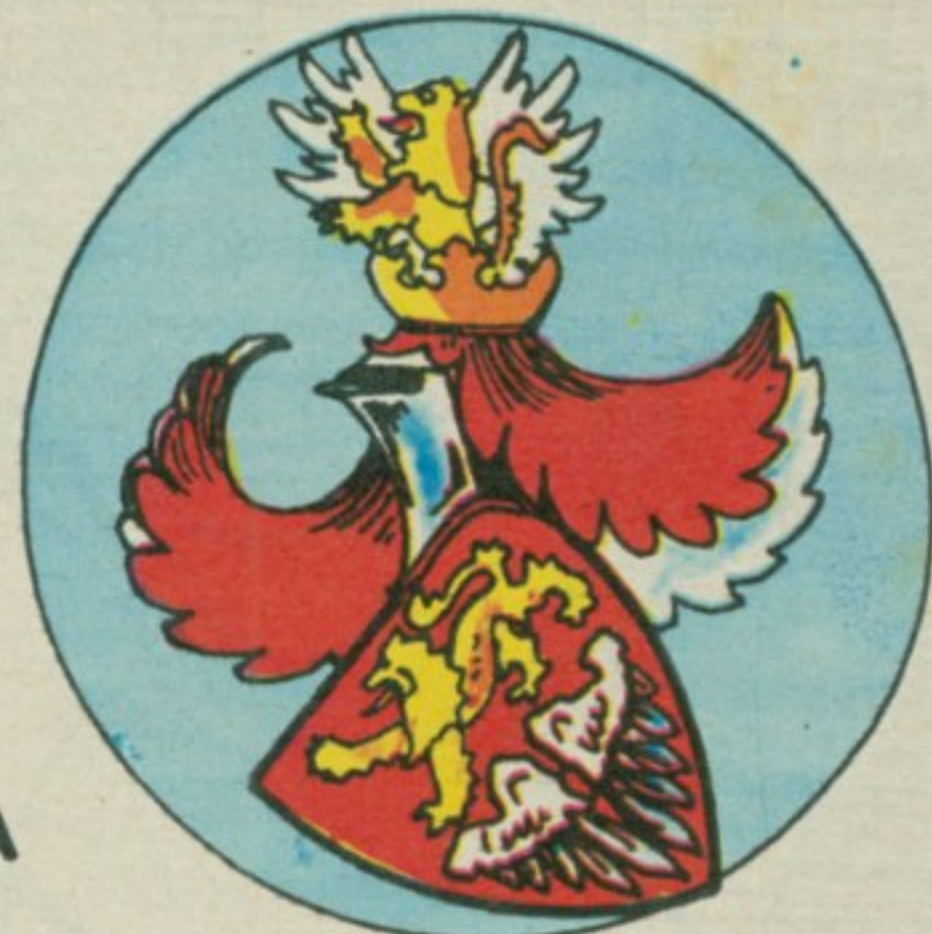

МЕДО ПУЦИЋ (1821—1882), преводилац, књижевник и историчар.

ИВО ВОЈНОВИЋ (1857—1929), аутор „Еквиноција“ и „Дубровачке трилогије“.

НАСЛЕДНИ ГРБОВИ ВЕЛИКИХ ДУБРОВЧАНА

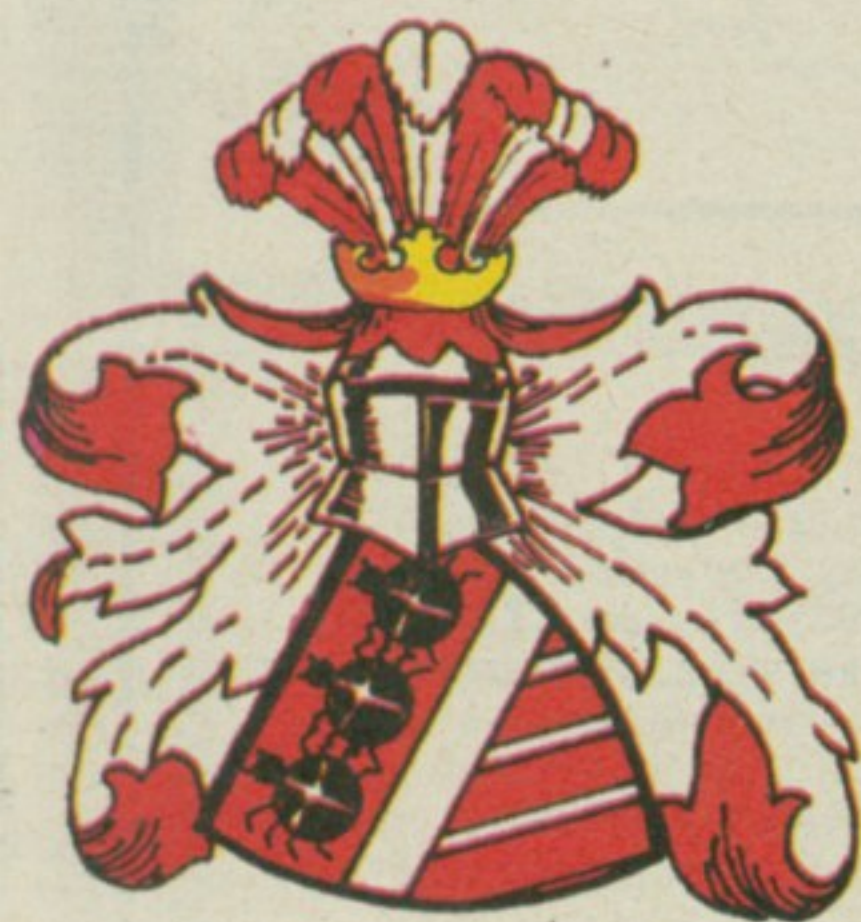
МАРКО МАРУЛИЋ (1450—1524), песник.

ШИШКО МЕНЧЕТИЋ (1457—1527), песник бројних љубавних песама.

ИВАН ГУНДУЛИЋ (1589—1631), песник „Дубравке“ и „Османа“.

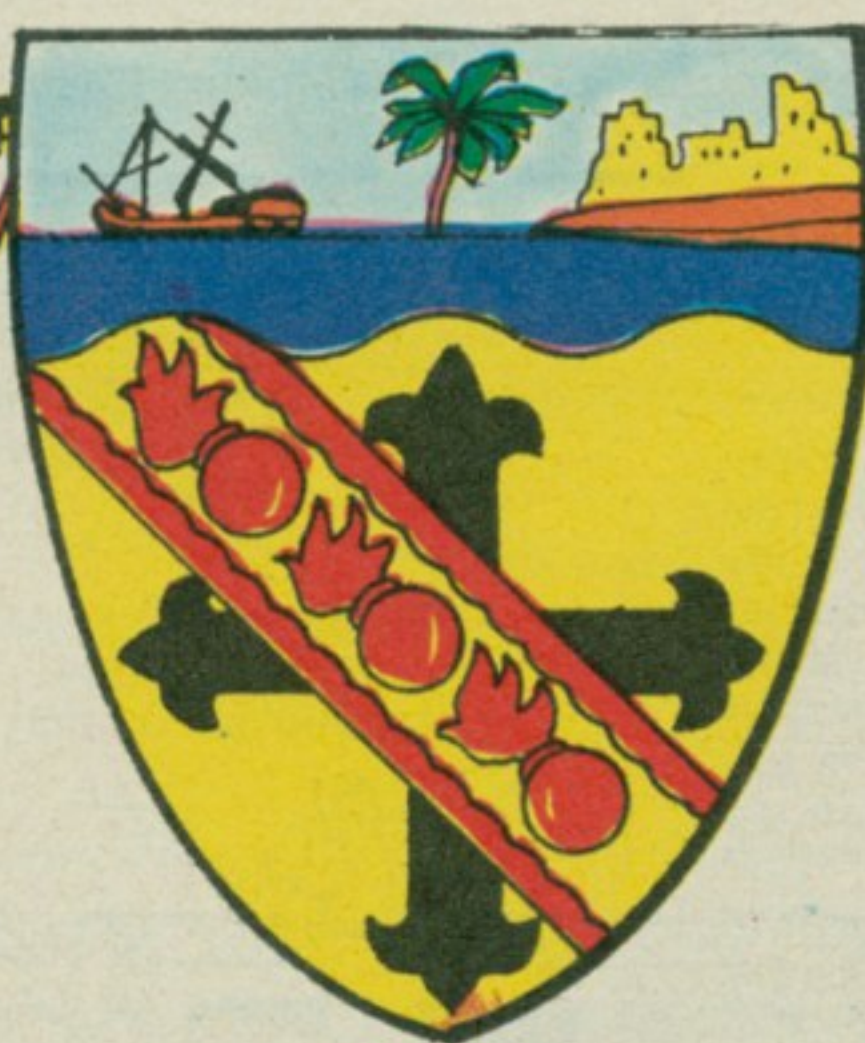
ДИНКО РАЊИНА (1536—1607), песник петраркистичког надахнућа.

ЛУКА КРАНАХ (1472.—1553) добио је грб за своје заслуге.

МОРЕПЛОВЦИ

ГРОФ НЕЛЗОН (1758—1805) наследио је грб који је имао само крст. Када је постао адмирал и прославио се у биткама, допунио је грб чији горњи део представља сцену из битке код Абукира.

СЕР ФРЕНСИС ДРЕЈК (1545—1596) прославио се гусарским подвизима против Шпаније, победом над шпанском флотом код Кадиза и победом над „Непобедивом армадом“. За ове заслуге стекао је племство и грб на коме су две девизе: „Божјом помоћи“ (горе) и „Тако од малог постаје велико“ (доле). На грбу се види „вешта рука која на конопцу води Дрејков брод око света“.

ГРОФ АНРИ ДЕ ТУЛУЗ-ЛОТРЕК (1864—1901) је наследио свој грб.

САВРШЕНЕ ЧЕТКИЦЕ

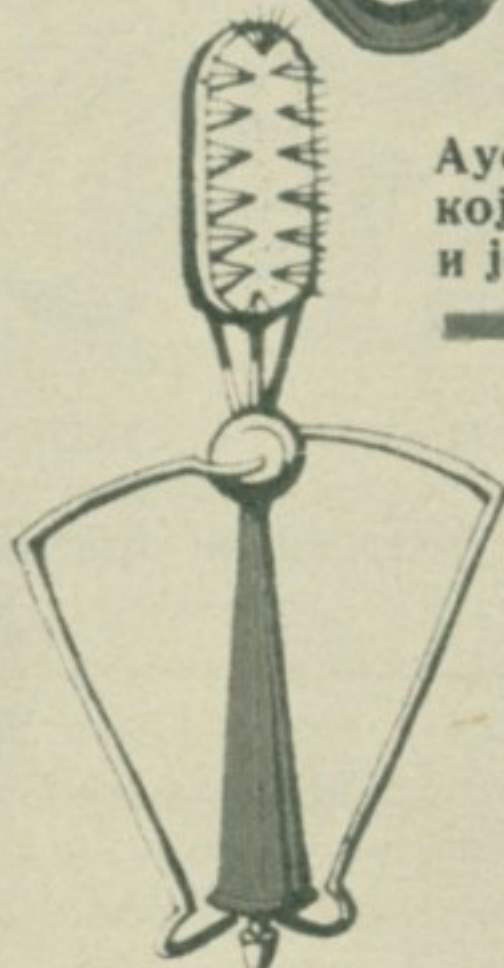

Француз Р. Мише патентирао је 1898. такозвану „нормалну четкицу“ која се расклапала и састојала из три дела: ручице за окретање, спиралне четкице и додатка од каучука који је спајао четкицу и ручицу. Да би се зуби опрали, биле су потребне обе руке!

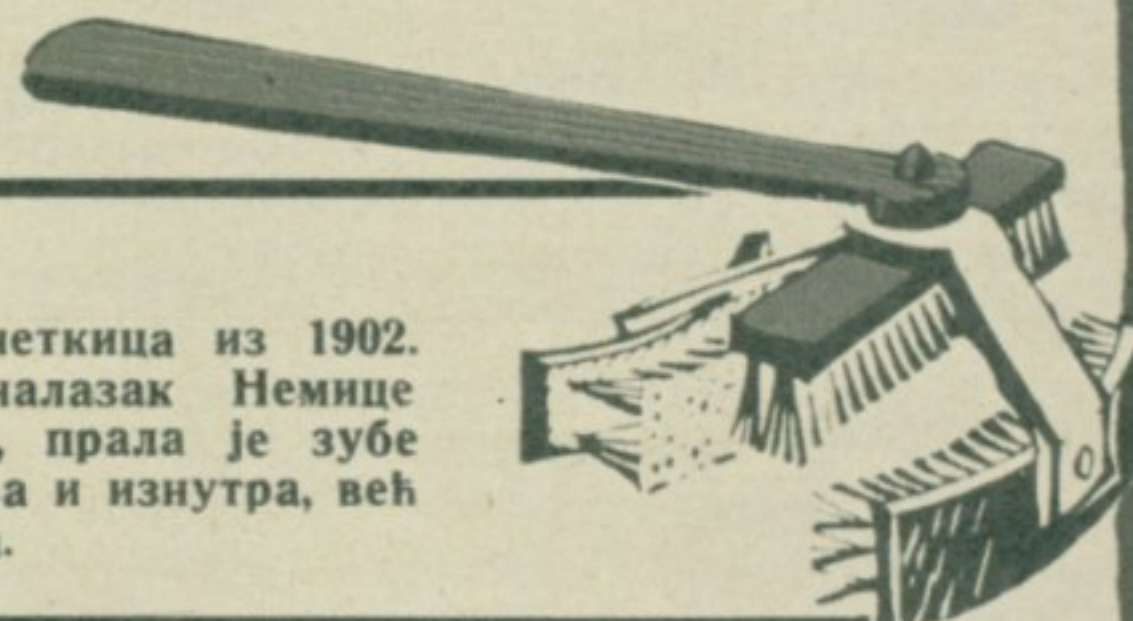

Четкица на навијање, патентирана 1931, дело је извесног Зегелмана. Унутар једног жлеба, који је имао облик вилице, окретале су се мале четкице и рибале и спољашњу и унутрашњу страну зуба.

Аустријанац Е. Пенкал конструисао је 1906. ваљкасту четкицу која се окретала помоћу две полуге. За њу је била довољна и једна рука.

Трострука четкица из 1902. године, проналазак Немице Хатц-Моренц, прала је зубе не само споља и изнутра, већ и по ивицама.

Четкица за зубе, по великој кинеској енциклопедији, рођена је 1400. године. Европски извори, међутим, ову корисну справу за одржавање хигијене уста помињу први пут тек 1675. године. То ипак не значи да пре тога народи Европе нису прали зубе. Рецепти настале још од старих Римљана коришћени су за справљање разних прашкова који су, како се веровало, чистили зубе и чували њихову белину. Ти прашкови справљани су од изгорелих костију, животињских зуба и рогова, а као нека врста пасте приправљана је смеша од пепела, туцаног стакла и нагореле вуне. Све до средине 19. века четкица за зубе сматрана је луксузним предметом. Али чим су четкице, које су биле готово исте као данашње, почеле да улазе у домове, нашли су се проналазачи спремни да их побољшају и усаврше.

Да би заштитио зубну глењ, која се квари ако се четкица превлачи попреко, Американац Бел изумео је 1912. четкицу чија конструкција приморава да се зуби перу покретима горе-доле.

Четкицу само за унутрашњу страну зуба патентирао је 1909. године Немац Виндерлих.

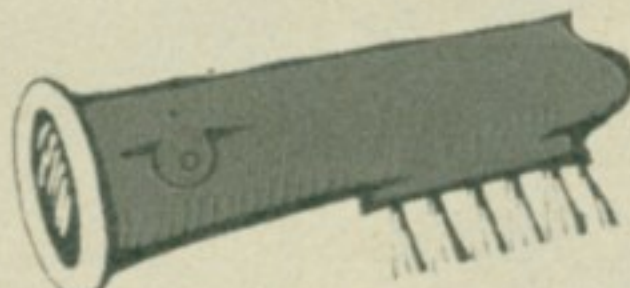
Таква је била и четкица Американаца Лефлера из 1940. године. Какво каскање за временом!

И четкицом Немца Шнајдера из 1891. могла се прати само унутрашња страна зуба. Али, она је потпуно ослобађала руке: навлачила се на језик!

Четкицу Енглеца Бамфилда могли сте да употребите за обе стране зуба. Било је само потребно да је навучете на прст. Појавила се 1913.

Четкица Лотара Шварца из Карлсруеа из 1968. имала је две врсте „длачица“: оштре и са куглицама на крају. И она се стављала на прст.

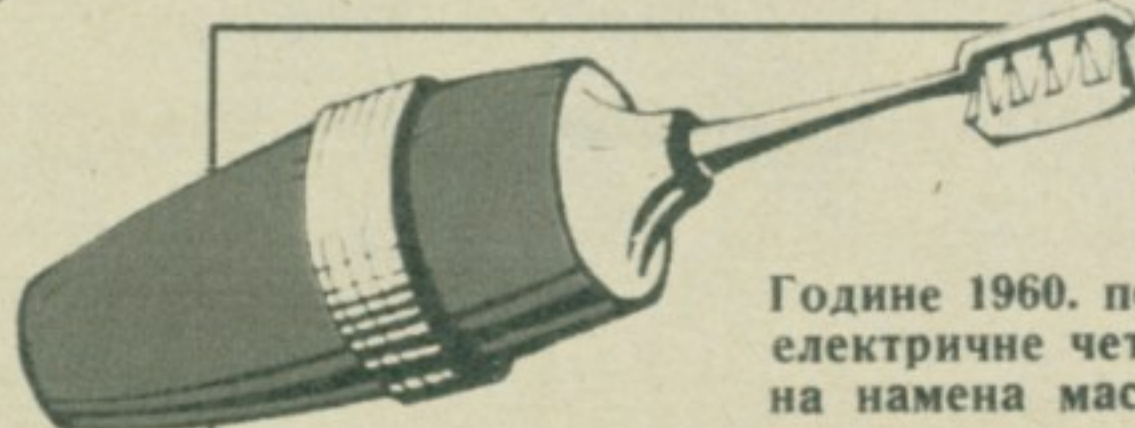
Аустралијанац Смелец постигао је 1929. велик успех својом четкицом која је имала облик — пиштоља.

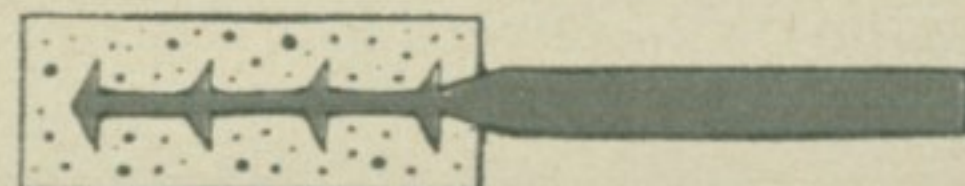
Аустралијанац Смелец постигао је 1929. велик успех својом четкицом која је имала облик — пиштоља.

Године 1960. појавиле су се прве електричне четкице чија је главна намена масирање десни.

Немац Ролф Морони сматрао је да су четкице с длачицама преживеле па је 1953. препоручивао дршку са зупцима на које се навлачи сунђераста пластична ма са.

ЈОВАНКА ОРЛЕАНКА

РОБЕРТА ДЕ БОДРИКУРА, команданта малог али утврђеног град Вокулера у Лорени, посетила је једног дана шеснаестогодишња девојка по имену Јованка из оближњег села Домремија. Ова неписмена сељанчица захтевала је да јој се повери команда над француском војском обећавајући да ће потући Енглеze и спасти опкољени град Орлеан и Француску.

НА ДВОРУ **ШАРЛА VII** свештеници и племићи су испитали необичну девојку обучену у мушко одело и — прихватили њен предлог. Други излаз као да нису имали: почетком 15. века велики део Француске већ се налазио у рукама Енглеза. Непрекидне борбе и пустошења довели су земљу до руба пропасти. Зато су сви поверовали да је Јованку послало само провиђење.

ПРЕМА ЛЕГЕНДИ, Јованка Орлеанка је наредила својим војницима да под олтаром једне цркве потраже мач чувеног француског јунака Карла Мартела који је, шест векова раније, спасао земљу од упада Арабљана. Мач је заиста нађен и предат њој. Народ је веровао да ће неписмена сеоска пастирица моћи да спасе земљу ако има за пасом легендарни мач.

НА ЧЕЛУ 6.000 војника, одевена у бели оклоп, Јованка је пошла да ослободи Орлеан. Енглези су се смејали непријатељу кога предводи обична девојка, али су променили мишљење кад су почели да губе битку за битком. Била је то 1428. година, доба када се све необјашњиво приписивало богу или нечистим силама, па су зато Енглези и прогласили Јованку — вештицом.

ОКО ОРЛЕАНА, који су морали да освоје да би завладали јужном Француском, Енглези су подигли низ малих утврђења. На челу одушевленог народа, Јованка Орлеанка освојила их је једно за другим. У борби за утврђење Турел била је рањена стрелом у раме, али је то није омело да сломи опсаду Орлеана и тријумфално уђе у ослобођени град.

ИЗ БИТКЕ У БИТКУ водила је Јованка Орлеанка француску војску ослобађајући земљу од окупатора. Ипак, код Компијења пада у руке војводе од Бургундије који се борио на страни непријатеља. Он је продаје Енглеzима за 10.000 ливри, пошто краљ Шарл VII није хтео да интервенише и да је спасе. На тргу у Руану 1430. године Енглези је спаљују као вештицу.

Само пола часа пошто је конзулат напустила тајанствена женска прилика у црном, слуга је отворио велику капију и на улицу је изашла необична поворка. На челу је јахао човек у раскошној униформи паше, с великим фесом на глави. Иза густе браде вирио је само нос и пар проницљивих очију. За њим су на извесном одстојању јахала два официра а иза ових четири војника у аскерским униформама.

Брзим касом поворка је измакла из града и упутила се према летњиковцу пуковника Ибрахим-беја, удаљеном десетак километара. С времена на време паша је опипавао широки унутрашњи џеп кафтана да види јесу ли му сви папири на месту. Са собом је носио султаново наређење у коме је стајало да он Абас-паша има хитно да смени Ибрахим-беја!

У ствари нити је наређење писао султан, нити је Абас-паша био паша већ главом руског конзула у Скопљу Александар Аркадијевич Ростовски који је преобучен кренуо у једну опасну отмицу!

ЗАСЕДА ЗА ГОРЧУ

Кад је 1889. Ростовски постављен за руског конзула у Ускубу, како се тада звало Скопље, новине у његовој земљи једва да су забележиле овај догађај. Наименовање једног конзула тамо негде на немирном варварском Балкану било је ситница за велико руско царство, али не и за македонски народ који је одмах осетио да је у овом четрдесетогодишњем Русу, који је тог пролећа са женом и троје деце стигао у Скопље, добио великог пријатеља.

Ростовски је као диплома та службовао најпре у Софији као преводилац, одлично је знао турски и бугарски, затим као секретар посланства у Јерусалиму, Грчкој, у Бриндизију у Италији, да би на крају сам затражио да га „из Европе“ поново пребаци на Балкан, уверен да је тамо најпотребнији и да ће моћи колико-толико да помогне потлаченом народу. Велики славенофил, Ростовски је био и прилично храбар, али му све то не би много помогло да није имао посебног дара да у разговору, с пуно такта, надмудри Турке и успешно изађе на крај с њима.

Десна рука у послу били су му његови лични кавази — два Узбекистанца које је довео с југа Русије јер су оружани чувари конзулата у Турској морали да буду муслимани. Били су спремни да за њега умру а уз то, као муслимани, слободно су се кретали и имали свуда приступа.

12 Те вечери један од Узбекистанца увео је пред кон-

УБИЈЕН ЈЕ РУСКИ

КАД СЕ ПУКОВНИК
ВРАТИО ИЗ СКОПЉА
И УТВРДИО
ДА У КУЋИ НЕМА
НИ ПАСЕ НИ БИЉАНЕ,
БИО ЈЕ ВАН СЕБЕ
ОД ЗАПРЕПАШЋЕЊА

зула жену, од главе до пете у црини. Била је још млада, али њено некад лепо лице изражавало је само тешку жалост.

Дошла је да моли конзула мада зна да њој тешко ко може помоћи, почела је причу. Удовица је а пре пет наестак дана њеног јединца сина Горчу мучки су убили Турци зато што им се неколико дана пре тога супроставио кад су хтели да му отму сестру Биљану. Сирота жена сахранила је сина и покушала да спасе бар кћер. Сакрила је девојку код неких рођака на селу. Међутим, Турчин који је бацио око на Биљану није одустао од намере да је доведе у свој харем Био је то моћан Ибрахим-беј. Први покушај му није успео због Горче и зато је из освете наредио да младића убију из заседе и сад је био решен да до Биљане дође по сваку цену. Ко зна како је сазнао где се она крије и послао тамо мањи одред плаћеника, башибозука. Они су отели Биљану и одвели је Ибрахим-беју.

Чим је несрећна мајка сазнала да су рођаци побијени а Биљана уграбљена, похитала је Ростовском.

Руски конзул се без двоумљења одлучио: преобући ће се и преотети Биљану!

ПРЕМЕШТЕНИ СТЕ У ТЕТОВО!

Лажни Абас-паша стигао је без икаквих сметњи у летњиковац Ибрахим-беја. Пуковник га је примио онако како приличи тако висо-

ком госту. Толико је био засењен наступом свог наследника да се није ни сетио да запита како то да један паша преузима дужност коју је до тада вршио он, обичан миралај-пуковник.

Понудио је паши да одседне код њега и да се осећа као у својој кући. Абас се као мало нећкао а онда прихватио позив. Задржати се дуже у кући у којој је негде морала бити и Биљана, то је управо био његов план. После пола сата паша је замолио пуковника да оде до Ускуба и обави за њега један поверљив посао.

— Свака ваша жеља за мене је заповест — одговорио је Ибрахим-беј и како је тек сутрадан поподне требало да крене на нову дужност у Калканделе, данашње Тетово, пожurio је у Ускуп.

Чим се Ибрахим-беј мало удаљио, Абас-паша је кренуо према женским одајама. Није му било тешко да пронађе Биљану и изгуби се са њом у мраку...

Кад се Ибрахим-беј вратио из Ускуба, наравно необављена посла, и утврдио да у кући нема ни паше ни Биљане, био је изнећан. Ништа не схватајући као покисао кренуо је у Тетово. Тамо га је тек чекало изнена-

ђење: нико није имао појма о његовом премештају!

За то време Биљана је већ била на сигурном. Она и њена мајка преобучене у мушку одећу у пратњи два Узбекистанца упутили су се на коњима у Градско где је Ростовски имао свог поверљивог човека. Трговац Јерменин, Арам Кундакјан, знао је шта треба даље да чини. Испратио је жене са својим караваном у Грчку. Ту су се у Патрасу настаниле код неких познаника племенитог руског конзула.

Отоманске власти никад нису сазнале ко је био лажни Абас-паша. Нико није ни сањао да би у такав подухват умешао прсте конзул царске Русије!

СТРАЖАР СЕ ИСПЛАЗИО

Године 1901. Ростовски је премештен у Манастир, Битољ. У то време био је то прави европски град са 50.000 становника, више од две хиљаде дућана, француском школом. И ту је Ростовски наставио да чини добро

чинства, вешто, гледајући да се не замери Турцима. Али, ускоро је избио илинденски устанак, па су Турци још више стегли непокорну рају. Никад помоћ Александра Аркадијевича није била потребнија, али баш тада, јула 1903. дошло је неочекивано и сасвим бесмислено до драме.

Тог дана конзул Ростовски је пошао у званичну посету манастиру Букову... Вероватно су монаси имали неке жалбе на Турке, па су се надали да ће наћи подршку код љубазног конзула. Али, никад се није сазнало о чему је Ростовски разговарао с калуђерима. Враћајући се у Битољ морао је да прође поред касарне где су били смештени турски плаћени војници, башибозуци, познати по недисциплини. Кад је фијакер наишао крај

КОНЗУЛ!

Друга отмица је успела. Ибрахим-беј је уграбио Биљану, а све њене рођаке побио.

карауле испред које је стајао стражар, десило се нешто заиста неочекивано.

Кад је видео човека у униформи, башибозук на стражи уместо да га поздрави, исплазио му је језик, направно дуг нос и све то пратио безобразним покретима!!! Ростовски га је на турском позвао да приђе фијакеру што, међутим, стражару није било ни на крају памети. Тада је конзул сишао из кола, пришао стражару и упитао га шта има да значи то бекељење и како се зове. Уместо одговора, башибозук је опалио два метка из пушке и на месту убио конзула. При том је изговорио:

— Сад знаш како се зовем!

Потом је припуцао у правцу фијакера. Учитељ и ко-

чијаш, ненаоружани, дали су се у безглави бег. Конзулово тело остало је да лежи у прашини...

НИ УКОРЕН

Руска влада уложила је протест Истанбулу и тражила задовољење због погубије Ростовског, поготову што је то за четири месеца био други случај убиства руског конзула. Пре Ростовског убијен је у Косовској Митровици Шчербин док је званично обилазио Косово. Турска влада изразила је своје најдубље жаљење и чак одредила пензију удовици Ростовског, али поносна жена одбила је да је прими. Чак

је спаковала сва турска одликовања која је њен муж примио од Абдул Хамида и вратила их.

Становници Битоља и околине с највећом поштом испратили су мучки убијеног конзула Александра Аркадијевића. У Солуну је тело по којног конзула било изложено у руској цркви, а затим бродом „Тарас“ пренето у Одесу где и данас пожива.

А шта је било с убицом?

Зна се само да се звао Халим. Био је обичан башибозук, по народности Албанац. Истина, он је нешто испитиван како је до свега дошло, али због недостатка „правоверних“ сведока а још више због чувеног турског јавашлука, Халим није чак ни укорен...

Д. Е.

Ћипрота

СЕЛИДБА У СЛУ

Великог малајског медведа, ста новника зоолошког врта у Копенхагену, требало је преселити у нов, специјално за њега уређен и ограђен простор. Медвед је упорно одбијао да напусти „дом“ па су морали да му дају јако средство за успаљивање. Успаваног медведа преселили су без по муке.

КОНТРОЛА

Није нимало једноставно измерити тромесечног Данијела првог горицу „рођеног“ у Великој Британији који је преживео прве критичне дане. Јер, пре но што чувар узме Данијела у руке мора лукаво и пажљиво да одстрани његову мајку и да добро пази да беба не „заплаче“ пошто би се могло догодити да мајмуница касније одбаца своје дете „упрљано“ људским додиром. Данијел је дошао на свет са свега 2 килограма и за три месеца удвостручио је своју тежину.

БАР ЗА ПСЕ

Крај једног малог хотела у близини немачког града Касела неки љубитељ паса подигао је чесму из које стално тече вода у посуду укопану у земљу. Изнад чесме постављен је пратеж симпатичног чувеног пса и натпис „Бар за псе“. Псећи бар увек има муштерије.

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

ОТЕЛО ГА НЕБО

Враћајући се тог сумног септембарског јутра 1917. године са задатка на који је пошао са капетаном Гинмером, француски пилот Бозон-Вердире непрекидно се питао где ли је могао да настане авион његовог пријатеља. Потајно се надао да је овај, непримећен, раније одлетео у базу и да ће га тамо срести. Али, зачуђена лица која су га дочекала на аеродрому јасно су говорили: Гинмер се није вратио.

Исте вечери за обедом Гинмерови другови избегавали су да погледају на његово празно место, у трпезарији. Још су веровали да ће он изненада ући и сести за сто као да се ништа није ни догодило.

Али, овај 22-годишњи младић, највећи француски ваздухопловни ас првог светског рата, никада им се више није придружио.

ХЕРОЈУ СЕ ЖУРИ

По правилима војне службе, туберкулозни Жорж Гинмер, који је највећи део свог живота провео као полупарализован, никада не би могао да постане пилот. Али, слабаши младић био је просто опседнут авијацијом па се једнога дана ипак пријавио у пилотску школу. Наравно, пријемна комисија га је одбила. Ипак, за утеху, поверила му је одржавање малог аеродрома у Вормијену, недалеко од Париза.

Није прошло много времена, а на аеродрому су сви били запањени његовим познавањем летелих машина, па су за то чули и неки виши официри. Међу особљем су почели да круже гласови — неки су га већ љубоморно називали „девојчицом у плавој униформи“.

Нису погрешили. Жорж Гинмер се 26. јула 1915. у својој двадесетој години, уписао у пилотску школу. Само неколико дана касније његов инструктор летења изјавио је да не жели више да га подучава.

— Дечак — рекао је — боље управља авионом него ја!

Истог месеца Жорж Гинмер је оборио први немачки авион и стекао француску Војну медаљу!

Ређали су се задаци. Једино време Гинмер је превозио француске обавештајце на непријатељску територију. О опасности овог подвига није ни размишљао.

А онда, 12. марта 1916. године, умало није изгубио живот. Нестрпљив да се што пре огледа у „ниепор“

Жорж Гинмер

ру“ од 120 коњских снага, који је тек недавно добио, узлетео је без претходне пробе. Није ни приметио да је прешао непријатељску територију, кад пред њим искронуше два немачка авиона. Покушао је својим већ ухватајем маневром да им приђе иза леђа, али, ненави кнут на превелику брзину новог „ниепора“, није успео да то изведе како треба, па се опет нашао у незгодном положају. Уз пуно среће, вратио се на француску територију само са неколико метака у левој руци.

— Ово ти је опомена да се не уздаш превише у себе! — говорили су му касније у бази. Али, Гинмер је, не слушајући, наставио са вратоломним подвизима. Пред крај 1916. имао је за собом 25 оборених авиона. Следеће године тај број се удвостручио и донео му ново одликовање — орден Легије части. Његовим друговима чинило се да он просто жуди за тим да покоси што већи број Немаца. Мало их је знало за прави разлог журбе: туберкулозна жаришта већ су опасно захватила његова плућа и од живота му није остајало још много.

ГДЕ ЈЕ СТАРИ ШАРЛ?

Буре барута на коме је седео Жорж Гинмер морао је да експлодира кад-тад. Десило се то 11. септембра, 1917. године.

Тог јутра узлетео је у овом „спаду“, или „Старом Шарлу“, како га је назвао из милоште. А у другом авиону пратио га је његов најбољи пријатељ поручник Бозон-Вердире. Само што су се приближили непријатељским линијама, Гинмер је приметио један немачки двосед. Још једном је отпочео стари маневар који му је донео толико победа: постепено је смањивао висину како би прошао испод противничког авиона.

Године су прошле а нестак Жоржа Гинмера, највећег француског пилота из првог светског рата, остао је тајна.

а онда се изненада ступио на њега отпозади. Исто је учинио и Вердире. Али, њихови хици промашили су усамљени двосед и они се измакоше да би поново напали.

У том тренутку Бозон-Вердире је приметио групу немачких стоваца-извиђача. Одмах је одлучио да им послужи као мета и одвуче их у страну, како би Гинмер несметано наставио свој напад.

Ловци су пожурили за њим, сипајући ватру. Одједном, као да су прозрели превару, они прекидоше потеру и полетеше натраг, к месту где се одигравао ваздушни двобој. Вердире је сместа одлучио да помогне свом пријатељу. Али, када је окренуо свој апарат, мо-

гао је само да зине од чуда: немачки авиони су одлазили, а од Гинмеровог није било ни трага!

Упркос опасностима, Вердире је дуго кружио над пределом, не би ли негде угледао олупину „Старог Шарла“. Најзад, понестало му је горива, да је, хтео не хтео, морао да се врати у базу.

РОМАНТИЧНО ОБЈАШЊЕЊЕ

Истог дана, неколико француских авиона кренуло је у потрагу за несталим херојем. Покушаји су се наставили и читаве те недеље, али без икаквих резултата. На крају остала је још за-

мо једна нада — да ће Немци пружити некакво обавештење.

Заиста, неколико дана касније један немачки авион испустио је над француском територијом спискове недавно погинулих пилота. На њима је, између осталог писало: „Капетан Гинмер, оборен 10. септембра у 8 ујутро“.

Тек сада је настала забуна: у 8 ујутро 10. септембра Гинмер је са друговима доручковао у бази, а на судбоносни лет пошао је тек сутрадан! Немци су свакако погрешили!

Белгијско село Поелкапел, над којим је Гинмер нестак, у даљем току рата је неколико пута пало у руке Енглезима. Неки Гинмерови другови искористили су то да се распитају код мештана и чули су причу о тројици немачких официра који су пронашли олупину авиона и у њој тешко рањеног пилота. Одмах је од Немаца затражен извештај. Међутим, они су порекли да ишта знају о томе, па чак и — да су га оборили!

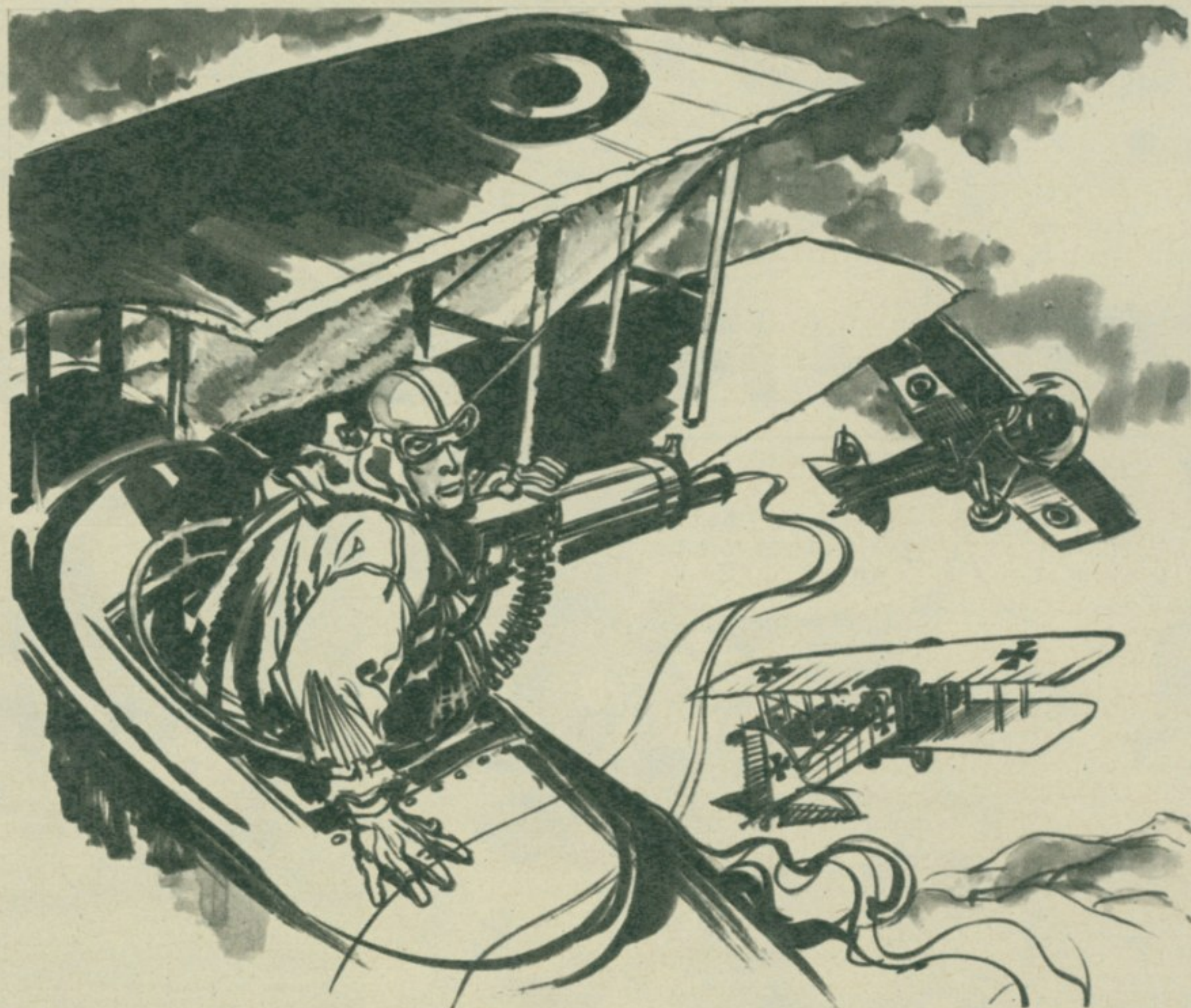
— Гинмер је — говорили су — по свој прилици умро од туберкулозе, а романтични Французи измислили су читаву причу како би га начили херојем!

Године су прошле, а нестак Жоржа Гинмера остао је тајна. Готово је сигурно да су га Немци ипак оборили, али — где је у том случају олупина? Како то да је током свих ових година нико није пронашао?

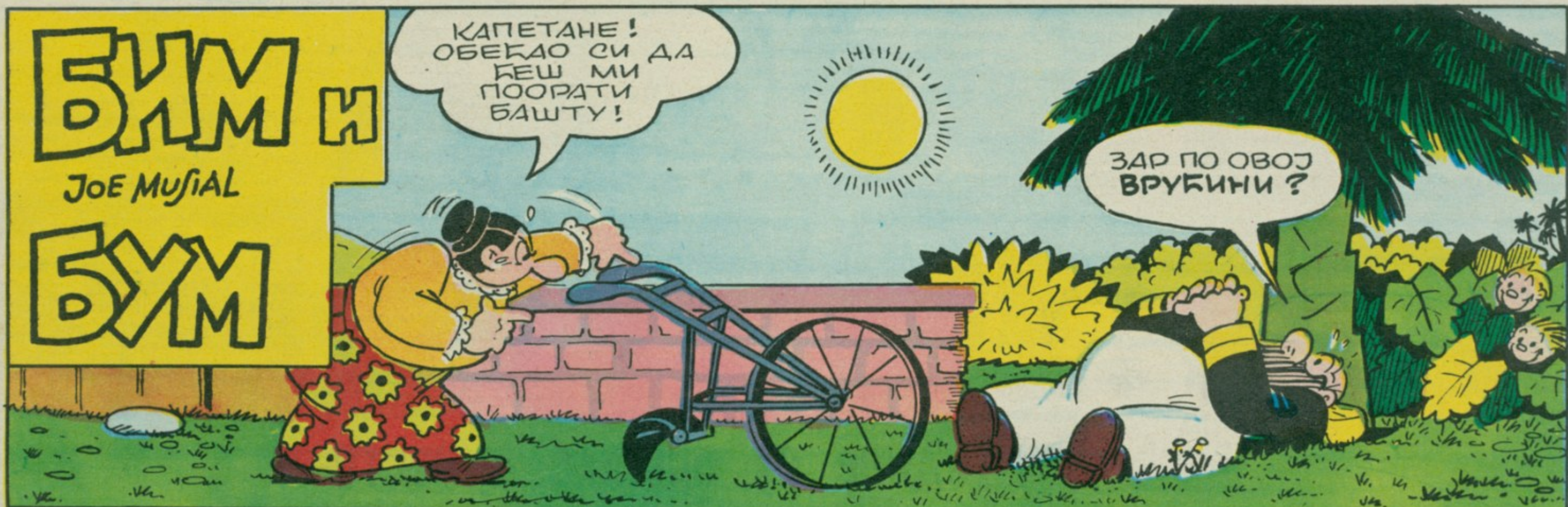
Што се тиче Француза, они су се одиста задовољили једним романтичним објашњењем.

— Жорж Гинмер је — кажу они — летео тако високо да више није могао да се спусти!

П. С.

Њихови хици промашили су немачки двосед и они се измакоше да би поново напали

ПОЛ
ТЕМПЛ:

УЩЕНА

ДА! ВОЗИЛА ЈЕ У ПИ-
ЈАНОМ СТАЊУ И ОБО-
РИЛА НЕКУ ДЕВОЈ-
КУ! НИЈЕ ЈЕ ДОДУ-
ШЕ, УСМРТИЛА...

ДА, САД СЕ
СЕЋАМ! БИЛА ЈЕ
УПЛЕТЕНА У НЕКУ
АФЕРУ!

ДА!
БИЛА ЈЕ ОСУЂЕ-
НА НА ДВЕ ГОДИНЕ,
И ТО УСЛОВНО! ТА-
ДА ЈЕ ЊИХОВ БРАК
ПОЧЕО ДА СЕ РАСПА-
ДА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НЕШТО
НИЈЕ
У
РЕДУ?

НИ САМ
НЕ ЗНАМ, ПИ-
МЕ! ДОНЕСИ
МИ КОЊАК...

ИДУЋЕГ ЈУТРА ДОК СУ СЕ ТЕМПЛОВИ
СПРЕМАЛИ ЗА ОДЛАЗАК...

ЖАО МИ ЈЕ ШТО
ОДЛАЗИТЕ! ВЕОМА
САМ ВАМ ЗАХВА-
ЛАН...

НЕ ТРЕБА ДА НАМ
ЗАХВАЉУЈЕТЕ! БИ-
ЛА ЈЕ ТО СИТНИ-
ЦА!

МИСТЕР
ОБРОВСКИ,
НИГДЕ НЕ МО-
ГУ ДА НА-
ЂЕМ РАЈ-
ТА!

МУПОСТИ,
ПИМЕ! КРОЗ
ДЕСЕТ МИ-
НУТА ПОЧИ-
ЊЕ СНИ-
МАЊЕ!

КАД
САМ ЈУТРОС ОТИ-
ШАО ДА ГА ПРОБУДИМ,
НИЈЕ ГА БИЛО! ПОС-
ТЕЉА МУ ЈЕ
НЕДИРЊУ-
ТА!

ПА ТО ЈЕ СМЕШНО!
ЏЕРЕМИ НИЈЕ МОГАО
ТЕК ТАКО ДА НЕС-
ТАНЕ! ЈЕСУ ЛИ
МУ КОЛА ТУ?

ЈЕСУ! ИЗ-
ГЛЕДА ДА ЈЕ
СПАКОВАО САМО
НАЈПОТРЕБНИЈЕ
СИТНИЦЕ И ОТП-
УТОВАО!

БАРКЕР! РИЧАРД!
ПРЕТРАЖИТЕ ОКОЛИ-
НУ! ЏЕРЕМИ ЈЕ
НЕКУД ОДЛУ-
ТАО!

МОЖДА
ДА ПРИЧЕ-
КАМО... ДА
ВИДИМО ШТА
ЋЕ БИТИ?

ЗНАЛА САМ
ДА ЋЕШ
ТО РЕ-
ЋИ,
ПОЛЕ!

ШТАВ ФИЛМСКИ „ЛОГОР“ СЕ УЗБУДИО.
СВИ СУ КРЕНУЛИ ДА ТРАЖЕ НЕСТАЛОГ
ГЛУМЦА...

ПРЕТРАЖИТЕ
СВАКИ ГРМ... СВАКО
ПЕШЧАНО УЗВИШЕ-
ЊЕ!

БИО БИХ ВАМ ЗАХВАЛАН
АКО БИСТЕ СЕ ОДВЕЗ-
ЛИ У ТЕЗАНО
И ОБАВЕСТИ-
ЛИ ПОЛИЦИ-
ЈУ!

БЕЗ
БРИГЕ,
ЛЕ-
ОНЕ!

ТО ЈЕ НАЈМАЊЕ
ШТО МУ МОЖЕМО
УЧИНИТИ,
СТИВ!

РАЗУ-
МЕ СЕ,
ПОЛЕ!

ВИ МЕ ИЗГЛЕДА НЕ СХВАТАТЕ, ТЕМПЛА! ПЕДЕСЕТ ХИЉАДА ЈЕ СИТНИЦА ПРЕМА ОНОМЕ ШТО БИСМО ИЗГУБИЛИ АКО ПРЕКИНЕМО СНИМАЊЕ!

ЗАБОРАВЉАТЕ НЕШТО, ЛЕОНЕ!

КО ВАМ ГАРАНТУЈЕ ДА ЋЕ СЕ УЦЕЊИВАЧ ЗАДОВОЉИТИ ОТКУПОМ... ДА НЕЋЕ ПОЛОВИТИ СВОЈ ЗАХТЕВ!

ДАЈТЕ МИ ДВА-ТРИ ДАНА! ПОКУШАЋУ ДА УЋЕМ У ТРАГУЦЕЊИВАЧИМА! ПОЧЕЋУ ОД ВАШЕГ ПИЛОТА!

У РЕДУ, ТЕМПЛА! САМО, ПИЛОТ НИЈЕ У ТО УПЛЕТЕН... ГОДИНАМА РАДИ ЗА НАС!

ТЕМПЛА ЈЕ ОДМАХ ПРИСТУПИО ПОСЛУ...

ЕРИК, ПОСТАВИО БИХ ВАМ НЕКОЛИКО ПИТАЊА!

САМО НАПРЕД, ПРИЈАТЕЉУ!

НЕШТО МИ ЈЕ НЕЈАСНО ОКО ОНА ДВА ПИСМА! ПРВО СТЕ ЛИЧНО ПРЕДАЛИ РАЈТУ И ОН ЈЕ ОДМАХ ПОСЛЕ ТОГА НЕСТАО! ДРУГО СТЕ ДАЛИ ОБРОВСКОМ...

И ОН ЈЕ НЕСТАО?

НЕ! САМО, ПРИМЕТИО САМ ДА НИ НА ЈЕДНОМ НИЈЕ БИЛА МАРКА!

КО ВАМ ЈЕ ДАО ТА ПИСМА, ЕРИК?

НИКО!

ЈА УЗИМАМ ПОШТУ ЗА СВЕ ЧЛАНОВЕ ЕКИПЕ НА ГЛАВНОЈ ПОШТИ У ГРАДУ! ТАМО ИХ ТРПАЈУ У ЈЕДНУ ВРЕЋУ...

У ОБА СЛУЧАЈА ТА ПИСМА САМ НАШАО ПРИ ВРХУ ВРЕЋЕ...

ЗНАТЕ ЛИ ШТА ЈЕ СТАЈАЛО У ЊИМА?

ПОЗМА НЕМАМ!

ОБРОВСКИ ЈЕ ПОНУДИО ТЕМПЛОВИМА ДА СЕ СМЕСТЕ У РАЈТОВИМ КОЛИМА ЗА СТАНОВАЊЕ...

МОЖЕТЕ ОСТАТИ СВЕ ДО ЦЕРЕМИЈЕВОГ ПОВРАТКА! ПИМ ЋЕ СЕ СТАРАТИ О ВАМА!

ЉУБАЗНО ОД ВАС!

МАНИТЕ СЕ УЧИТИВОСТИ! ВИ СТЕ МЕНИ ПОТРЕБНИ!

ХЕЈ! ИМАМ ЗА ВАС ЈЕДНУ НОВОСТ!

МЛАДА НОВИНАРКА БИЛА ЈЕ ВЕОМА УЗБУЂЕНА...

БИЛА САМ У СЕВИЉИ ДА ДОПУНИМ МАТЕРИЈАЛ О ЦЕРЕМИ РАЈТУ! И ЗНАТЕ ЛИ КОГА САМ ТАМО ВИДЕЛА?

ДАНИЈУ МУРАНО, ЊЕГОВУ БИВШУ ЖЕЊУ!

БИВШУ ЖЕЊУ?

ПА... ОНИ НИСУ РАЗВЕДЕНИ, САМО СУ СЕ РАЗИШЛИ! ЧЕКАЈТЕ... ЈОШ НИСТЕ СВЕ ЧУЛИ!

ПРАТИЛА САМ ЈЕ ДО ЊЕНОГ ХОТЕЛА... И ШТА МИСЛИТЕ, КО ЈУ ЈЕ ТАМО ДОЧЕКАО И ЗАГРЛИО НА ТЕРАСИ?

НАСТАВИТЕ, ПАУЛА!

ПИЛОТ ВАШЕГ ХЕЛИКОПТЕРА... ЕРИК ТРЕЈЛ!

ШТА КАЖЕТЕ?

МОЖДА СУ СЕ СЛУЧАЈНО СРЕЛИ! ЕРИК И ОНА СЕ ДОБРО ПОЗНАЈУ... ИЗ ВРЕМЕНА КАД ЈЕ ЈОШ БИЛА С ЦЕРЕМИЈЕМ!

НЕ ВЕРУЈЕМ У ТАКВЕ СЛУЧАЈНЕ СУСРЕТЕ!

АЛ' ЈЕ ЗАТО СРДАЧАН С ЊЕГОВОМ ЖЕНОМ!

БИВША ЖЕНА И ЕРИК КОЈИ, ОЧИГЛЕДНО, НЕ ПОДНОСИ ЦЕРЕМИЈА!

ЗАР НЕ ВИДИТЕ, ЛЕОНЕ! ТИМЕ СЕ МОЖЕ ОБЈАСНИТИ КАКО ЈЕ ЦЕРЕМИ ОТИШАО... ХЕЛИКОПТЕРОМ!

У ТОМ СЛУЧАЈУ ОТИШАО ЈЕ ДОБРОВОЉНО!

АЛИ ПОД ПРИТИСКОМ! ХОЋЕ ЛИ МИ КОРЕЊИ ШТА СВЕ ОВО ЗНАЧИ? МОЖДА БИ ТРЕБАЛО ПОЛЕ...

ЛЕОНЕ, ШТА ВИ КАЖЕТЕ? МОЖДА БИ ЗАИСТА ТРЕБАЛО РЕЊИ СВЕ?

СВАКАКО! АКО ОБЕЊА ДА ТО НЕЋЕ ОБЈАВИТИ! БАР ЗАСАД!

ЧУЛИ СТЕ, ПАУЛА! НИ РЕЧИ О ТОМЕ! ЛЕОН ЈЕ ДОБИО ПИСМО КОЈИМ МУ ТРАЖЕ 50000 ЗА ЦЕРЕМИЈА!

АУ... КАКВА ВЕСТ! АЛИ ОБЕЊАМ ДА ЊУ ЊУТАТИ!

ДОБРО! УМЕСТО ДА ПИШЕТЕ О ДОГАЂАЈУ, ДАЈЕ ВАМ СЕ ПРИЛИКА ДА УЊЕМУ УЧЕСТВУЈЕТЕ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО БЕЗАЗЛЕНИХ ПИТАЊА ПАУЛА ЈЕ ПОСТАВИЛА КЛОПКУ...

ПРЕТПОСТАВЉАМ ДА СТЕ ДОЛЕТЕЛИ У ШПАНИЈУ КАД СТЕ ЧУЛИ ЗА НЕСТАНАК ВАШЕГ МУЖА?

РАЗУМЕ СЕ! ШТА САМ ДРУГО МОГЛА?

КАО ШТО ЗНАТЕ, МИ СМО СЕ РАСТАЛИ АЛИ ЈА СЕ БРИНЕМ ЗБОГ ЊЕГА! НАША ЛУБАВ БИЛА ЈЕ ВЕЛИКА И ЗА МЕНЕ ОНА ЈОШ ТРАЈЕ!

РАЗУМЕ СЕ, С ВЕЛИКИМ ИНТЕРЕСОВАЊЕМ ПРАТИЛА САМ СНИМАЊЕ ФИЛМА!

КАКВА ПРЕСНА ЛАЖ!

ДА... ЈАСНО МИ ЈЕ! И ХВАЛА ВАМ НА РАЗГОВОРУ!

ТРАЖИЛА ЈЕ ОД ПОРТИРА ДА ЈОЈ ПОЗОВЕ ТАКСИ! ТРЕБА ЈЕ ПРАТИТИ...

ЈАСНО! УСКАЧИТЕ У КОЛИЦА!

КАЗАЛА ЈЕ ДА ИДЕ У ПОЛИЦИЈСКИ КОМЕСАРИЈАТ... ДА СЕ РАСПИТА!

ПРИЧАМТИ ПРИЧУ...

ПАУЛА И ТЕМПЛОВИ КРЕНУЛИ СУ ЗА ДАНИЈОМ...

ЈА САМ ДОЗНАО ДА ЈЕ У ХОТЕЛУ ВЕЋ НЕДЕЉУ ДАНА! СТИГЛА ЈЕ МНОГО ПРЕ ЦЕРЕМИЈЕВОГ НЕСТАНКА!

ГЛЕ! ТАКСИ НЕ ИДЕ ПРЕМА КОМЕСАРИЈАТУ! ИЗГЛЕДА ДА СЕ УПУТНО ПРЕМА ПРЕДГРАДУ!

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА КЛУПЧЕ ПОЧИЊЕ ДА СЕ ОДМОТАВА!

КАО ШТО САМ И РЕКЛА... ОВО НИЈЕ КОМЕСАРИЈАТ!

НЕКИ ПАНСИОН! МОЖЕ ЛИ БИТИ ДА ЈЕ ТО РАЈТОВО СКЛОНИШТЕ!

ПАНСИОН Мерал

НИЈЕ ИСКЉУЧЕНО! САМО, КАКО ДА ДОЗНАМО?

ТО ЊЕШТИ УЧИНИТИ... ДАНИЈА ЗНА ПАУЛУ! ЈА ОСТАЈЕМ КАО РЕЗЕРВА!

ОТИДИ У ОНУ РАДЊУ КРАЈ КОЈЕ СМО МАЛОЧАС ПРОШЛИ И КУПИ ЈЕДНУ ТАШНУ! ЗАТИМ УЗМИ ТАКСИ И ПРАВО ПРЕД ПАНСИОМ...

ТАШНУ? АЛИ...

НЕ СЛУТЕЊИ
НИШТА
ЏЕРЕМИ
ЈЕ
ОТВОРИО
ВРАТА...

ТЕМПЛ!
КАКО СТЕ, ДО
ЋАВОЛА, ДОШЛИ
ОВАМО?

ОДГОВОРИТЕ НАЈ-
ПРЕ ВИ МЕНИ! ШТА
РАДИТЕ ОВДЕ И
ЗАШТО СЕ КРИ-
ЈЕТЕ?

ТО ВАМ НЕ МОГУ
РЕЊИ! У ПРАВОМ
САМ ПАКЛУ! ПО-
ПИЈТЕ ЧАШИЦУ
И ОДЛАЗИТЕ!
БУДИТЕ ДРУГАР...

МО-
РА
ДА СЕ
ША-
ЛИТЕ!

ПОЛ НИЈЕ НИ ПОМИШЉАО ДА ПОСЛУША...

ЗНАТЕ
ЛИ ДА ОД
ОБРОВСКОГ
ТРАЖЕ
50.000
ДОЛАРА ДА
БИ ВАС
ПУСТИЛИ?
ОН ЈЕ
ЛУД
ОД
БРИ-
ГЕ!

ЗНАМ... АЛИ С ТИМ
НЕМАМ НИКАКВЕ
ВЕЗЕ! НИСАМ ИМАО
ИЗБОРА...

ПРЕТПОСТАВ-
ЉАМ ДА ЈЕ У
ПИТАЊУ УЦЕЊИ-
ВАЊЕ И ДА СЕ
ИЗА СВЕГА
КРИЈЕ ВАША
ЖЕНА!

КА-
КО
СТЕ
ТО
ОТКРИ-
ЛИ?

ТЕМПЛ
ЈЕ
МИРНО
НА-
СТА-
ВИО...

НИЈЕ ВАЖНО КАКО САМ ОТ-
КРИО ДА ВАС ОНА ДРЖИ ОВДЕ
КАО ЗАРОБЉЕНИКА
И ДА ПОМОЋУ ВАС
УЦЕЊУЈЕ ОБРОВСКОГ!
ЖЕЛИМ ДА ЗНАМ
ЧИМЕ ВАС ОНА
ДРЖИ?

НЕ МОГУ
ВАМ РЕЊИ, ТЕМПЛ!
СУВИШЕ БИХ РИЗИ-
КОВАО! АКО БИ СЕ
ТО ДОЗНАЛО, СВР-
ШЕНО БИ БИЛО С
ФИЛМОМ...

АЛИ, ДАНИЈА ТО
ЗНА! И УВЕК ЋЕ ВАМ
ТИМЕ ПРЕТИТИ
И ИЗВЛАЧИТИ
НОВАЦ! БИЋЕ БОЉЕ
ДА МИ КАЖЕТЕ,
ЏЕРЕМИ!

У
РЕДУ,
ТЕМПЛ!
ВЕРУ-
ЈЕМ
ВАМ!

ЏЕРЕМИ ЈЕ ПОЧЕО СВОЈУ ПРИЧУ...

...ПРЕ
НЕКОЛИ-
КО ГОДИ-
НА
ДОГО-
ДИЛА
СЕ
ЈЕДНА
САОБ-
РАЋАЈ-
НА
НЕСРЕ-
ЋА...

ДА, ЗНАМ!

ЈА САМ ВОЗИО! ДА-
НИЈА И ЈА СМО СЕ У
ТОКУ ВОЖЊЕ ЖЕСТОКО
СВАЂАЛИ! УДАРИЛА МЕ
ЈЕ... И У ТОМ
ТРЕНУТКУ
ПРЕД КО-
ЛА ЈЕ ИЗ-
ЛЕТЕЛА
НЕКА
ДЕВОЈ-
КА!

НИСАМ БИО ПИЈАН... ПРЕ
ТОГА САМ ПОПИО САМО ЈЕД-
НУ ЧАШИЦУ! АЛИ, И ТО ЈЕ
БИЛО ДОВОЉНО ДА МЕ ПРО-
ГЛАСЕ КРИВИМ! ДАНИЈА
МЕ ЈЕ НАТЕРА-
ЛА ДА ПРО-
МЕНИМО
МЕСТА!

ОНА ЈЕ ПРЕШЛА ЗА ВОЛАН! У ТОМ ТРЕНУТКУ БИО САМ ЈОЈ ЗАХВАЛАН ЗА ТО ЈЕР ДА МЕ ЈЕ ПОЛИЦИЈА НАШЛА...

...ЧАК И С МАЛИМ ПРОЦЕНТОМ АЛКОХОЛА У КРВИ... ТО БИ БИО КРАЈ МОЈЕ ФИЛМСКЕ КАРИЈЕРЕ!

А ДАНИЈА ЈЕ ОДМАХ СХВАТИЛА ДА БИ ОНДА ПРЕСУШИО БОГАТ ИЗВОР ПРИХОДА... А ОНА ВОЛИ ДА ТРОШИ?

БАШ ТАКО!

ПУСТИТЕ МАЛО СВЕТОСТИ У СОБУ... ПОТРЕБНА МИ ЈЕ!

СИГУРНО! САМО ЈОШ МИ НИСТЕ СВЕ ИСПРИЧАЛИ!

ПА... НЕМА ВИШЕ МНОГО ШТА ДА СЕ КАЖЕ! ДАНИЈА ЈЕ МИСЛИЛА ДА ЋЕ СЕ ИЗВУЊИ САМО С НОВЧАНОМ КАЗНОМ КОЈУ ЋУ ЈА ПЛАТИТИ! АЛИ, ОСУЂЕНА ЈЕ УСЛОВНО...

И ОТАДА СУ ПОЧЕЛЕ УЦЕНЕ?

ДА... СВЕ ДОК НИСАМ ПОТПУНО МАТЕРИЈАЛНО ПРОПАО! ПРОСТО МЕ ЈЕ ДО КОЖЕ ОПУЛИЛА ПРЕТЕЊИ ДА ЋЕ СВЕ РЕЊИ ПОЛИЦИЈИ!

ВЕ-РУЈЕМ ДА ЈЕ И ПИЛОТ ЕРИК ТРЕЈЛ ДО ГЛА УМЕШАН У ТЕ УЦЕНЕ!

ЈОШ КАКО! ОН ЈЕ ВЕЋ НЕКОЛИКО ГОДИНА ЊЕН "ВЕРЕНИК"! МИСЛИМ ЧАК ДА ЈЕ ЊЕН СИСТЕМ УЦЕНЕ ЊЕГОВ ПРОНАЛАЗАК!

ОН ВАС ЈЕ И ОДВЕО СА СНИМАЊА... ХЕЛИКОПТЕРОМ?

АКО БИ ДРУГИ? ПИСМО КОЈЕ МИ ЈЕ ДОНЕО ОД ДАНИЈЕ ЈАСНО ЈЕ ГОВОРИЛО ДА ЋЕ МЕ ПРИЈАВИТИ АКО НЕ ПРИСТАНЕМ НА ОТМИЦУ!

ДОБРО ЈЕ! САД КАД ЗНАМО ЧИТАВУ ИСТИНУ, ВРАТИТЕ СЕ НА СНИМАЊЕ!

НИ ГОВОРА! ДАНИЈА ЋЕ ОСТВАРИТИ СВОЈУ ПРЕТЊУ И СА МНОМ ЈЕ СВРШЕНО!

АЛИ МИ МОЖЕМО ДА ДОКАЖЕМО ДА ВАС ЈЕ ОНА ЗАЈЕДНО СА ЕРИКОМ ОТЕЛА! НЕЋЕ СЕ УСУДИТИ!

НЕ ПОЗНАЈЕТЕ ВИ ЊУ! НЕ, ТЕМПЛА, ЈА СЕ ОДАВДЕ НЕ МИЧЕМ!

ОНДА ЈЕ ОВО ЈЕДИНИ НАЧИН! ОПРОСТИТЕ, ПРИЈАТЕЉУ!

ТЕМПЛ ЈЕ СУСТИГАО ЕРИКА ТРЕЈЛА
ИСПРЕД СЕМАФОРА...

ЕНО ТЕМПЛОВИХ
КОЛА! ШТА ЛИ, ДО
ЂАВОЛА, НАМЕ-
РАВА?

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ЗНАМ...
ОН ЋЕ ПОКУШАТИ ДА
УМАКНЕ ХЕЛИКОП-
ТЕРОМ!

ПРОНТО,
САНЧО...
ПРОН-
ТО!

СТАНИТЕ,
СЕЊОР!
ЗАР ХОЋЕ-
ТЕ ДА ИЗ-
ГУБИТЕ
ГЛАВУ?

ОДБИЈ,
ИДИОТЕ!

УЗА-
ЛУД
ТИ
ЈЕ...

ДОБРО... КАД
БАШ ХОЋЕШ...
СРЕЋАН
ТИ ПУТ!

МАЈКО
МОЈА...
ЛУДИХ
ЛИ
ЕНГЛЕ-
ЗА!

ПУСТИ СЕ, ТЕМПЛ...
ДОК НИ-
САМ
УЗЕО
ВИСИ-
НУ!

НЕЋЕШ МИ
УМАЊИ, ТРЕЈЛ!

ИМАМ ЈА
И ЛЕК
ПРО-
ТИВ
ТВРДО-
ГЛА-
ВИХ!

БАЦИ
ТУ ПУЦАЉ-
КУ, ТРЕЈЛ,
ИНАЧЕ ЋЕ-
МО ОБО-
ЈИЦА...

ТЕМПЛ И ТРЕЈЛ
СУ СЕ ОТИМАЛИ
ОКО РЕВОЛВЕРА...
ДОК СЕ ХЕЛИ-
КОПТЕР ЛУЉАО...

НЕ, ТЕМПЛ, НЕ... СЛО-
МИЋЕШ МИ РУ-
КУ!

САД СМО ИЗМЕНИ-
ЛИ УЛОГЕ, ТРЕЈЛ!
УЗЕЋЕШ ПРАВАЦ
ПРЕМА МЕСТУ
СНИМАЊА...
БЕЗ ПО-
ГОВОРА!

ИЗГЛЕДА ДА СУ
У НАШУ ЧАСТ
ОБРАЗОВАЛИ
ОДБОР ЗА
ДОЧЕК!

ЋВАЛА
НЕБЕСИМА...
ТО ЈЕ
ПОЛ!

И ЕРИК
ЈЕ С ЊИМ!
НИСАМ ВЕ-
РОВАЛА ДА
ЋЕМО ПА ПОЧО-
ВО ВИДЕТИ!

ЕВО ВАШЕГ "ВЕРНОГ" ПИЛО-
ТА, ЛЕОНЕ! САВЕТУЈЕМ
ВАМ ДА ГА СТАВИТЕ У КУЋ-
НИ ЗАТВОР!

НАДАМ
СЕ ДАВАМ
ЈЕ ЋЕРЕМИ
ВРАЋЕН... МА-
ДА МАЛО
ОШАМУЋЕН!

ДА! СА-
МО...
ЈОШ НЕ
РАЗУ-
МЕМ...

ЕРИК ТРЕЈЛ ЈЕ ОР-
ГАНИЗОВАО ЋЕРЕМИ-
ЈЕВУ ОТМИЦУ! МОЖЕ-
МО ПА ОПТУЖИТИ
ЗА УЦЕНУ И ПОКУ-
ШАЈ УБИСТВА!

ПОКУШАЈ УБИСТВА,
РЕКОСТЕ? ХОЋЕТЕ ДА
КАЖЕТЕ ДА ЈЕ ПОКУ-
ШАО ДА УБИЈЕ ЋЕРЕ-
МИЈА?

НЕ...МЕНЕ!

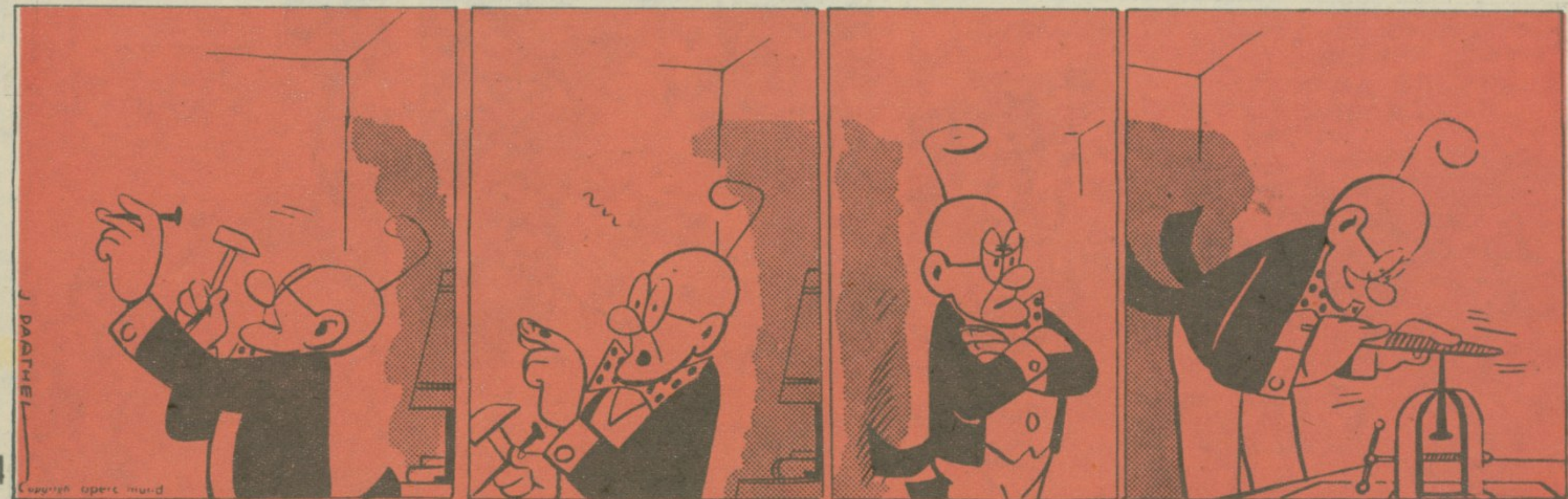
ПОКУШАО ЈЕ ДА МЕ НА
ВИСИНИ ОД 130 МЕТАРА
ИЗБАЦИ ИЗ АВИОНА! ПАД
БИ БИО СМРТНОСАН!

УЗ ТО,
ПОТЕГАО
ЈЕ И РЕ-
ВОЛВЕР...

КРАЈ

МАРГАРЕТА ЗЛАТОКОСА

ПРИНЦ ДЕНИС

ЗАТИМ ЈЕ ДИВНИ ПРИНЦ НАИШАО НА ЈЕДНОГ ГАВРАНА НА КОГА СЕ УСТРЕМИО ЈЕДАН...

А ШТА ЈЕ ТО ГАВРАН?

ГАВРАН ЈЕ ВЕЛИКА ЦРНА ПТИЦА...

АХА, ЗНАМ! ТО ЈЕ ОНА ПТИЦА ШТО ВИЧЕ КУ-КУ, КУ-КУ!

НЕ! ТО ЈЕ КУКАВИЦА! Е, ПА ТАЈ ГАВРАН...

ЗНАШ, ЈА БИХ РАДИЈЕ СРЕО ПАПАГА-ЈА...

ШАРЕН ЈЕ И ЗНА ДА ГОВОРИ!

...И НАЈЗАД ЈЕ ДИВНИ ПРИНЦ ОСЛОБОДИО ЈЕДНУ **СОВУ** КОЈА СЕ УХВАТИЛА У МРЕЖУ!

ЧУЈ! ДА ТАЈ ТВОЈ ПРИНЦ НИЈЕ ПРЕДСЕДНИК ДРУШТВА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА?

И ТА **СОВА** ЋЕ МУ КАСНИЈЕ НЕШТО ПОМОЋИ?

ТАЧНО... ЗАТО ШТО СОВЕ МОГУ ДА ВИДЕ У МРАКУ!

ХЕЈ! ПА ОНДА БИХ И ЈА МОГ'О ДА БУДЕМ У ТОЈ ГЛУПОЈ ПРИЧИ!

ЗАР СИ И **ТИ** НЕКАД ПОМОГАО НЕКОЈ СОВИ?

ЈОК! АЛ' ЈА САМ ЈЕДНОМ ПОМОГ'О ЈЕДНОМ КЛИНЦУ ДА ОПРАВИ СВОЈУ **СНАЈПЕР-КУ** СА ИНФРАЦРВЕНИМ ДОГЛЕДОМ С КОЈИМ СЕ ТАКОЋЕ ВИДИ У МРАКУ!

ДОБРО... НЕКА БУДЕ ПО ТВОМЕ!

ЗЛАТОКОСА НИЈЕ ПРИСТАЈАЛА ДА СЕ УДА ЗА ПРИНЦА СВЕ ДОК ЈОЈ ОН НЕ НАЂЕ **ПРСТЕН** КОЈИ ЈОЈ ЈЕ УПАО У РЕКУ! ЗАТО ЈЕ ОН ОТИШАО **РИБИ** КОЈОЈ ЈЕ ПОМОГАО И...

ЧУЈ! ПА ТО СЕ ДОГОДИЛО И МОЈОЈ МАМИ!

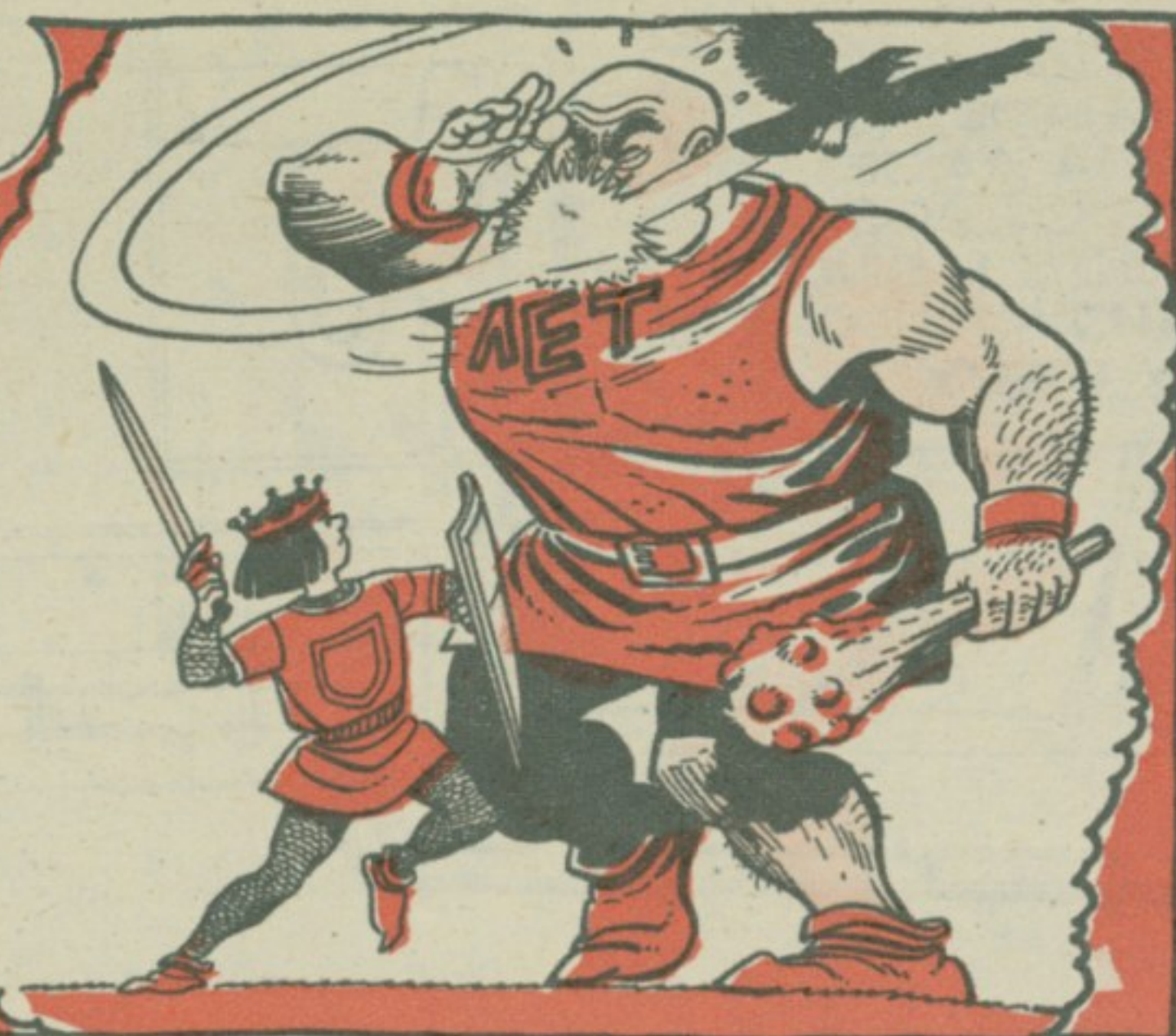
ШТА?!

ЧАСНА РЕЧ! МАМИ ЈЕ ЈЕДНОМ ИСПАО ПРСТЕН У **ЛАВА-БО!**

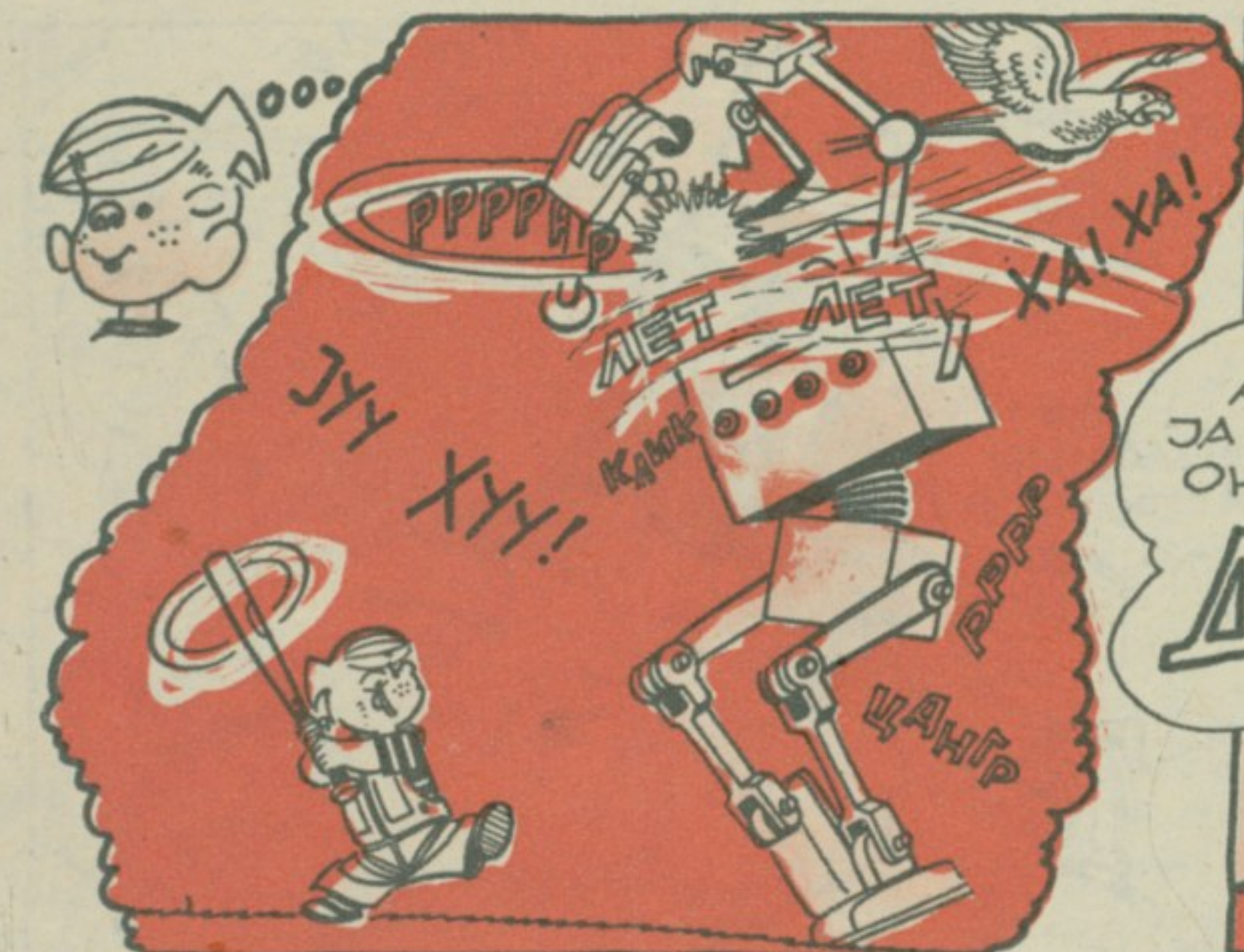

И КАКО
ЈЕ ТАЈ
МОМАК
ИЗИШО
НА
КРАЈ СА
ЏИ-
НОМ?

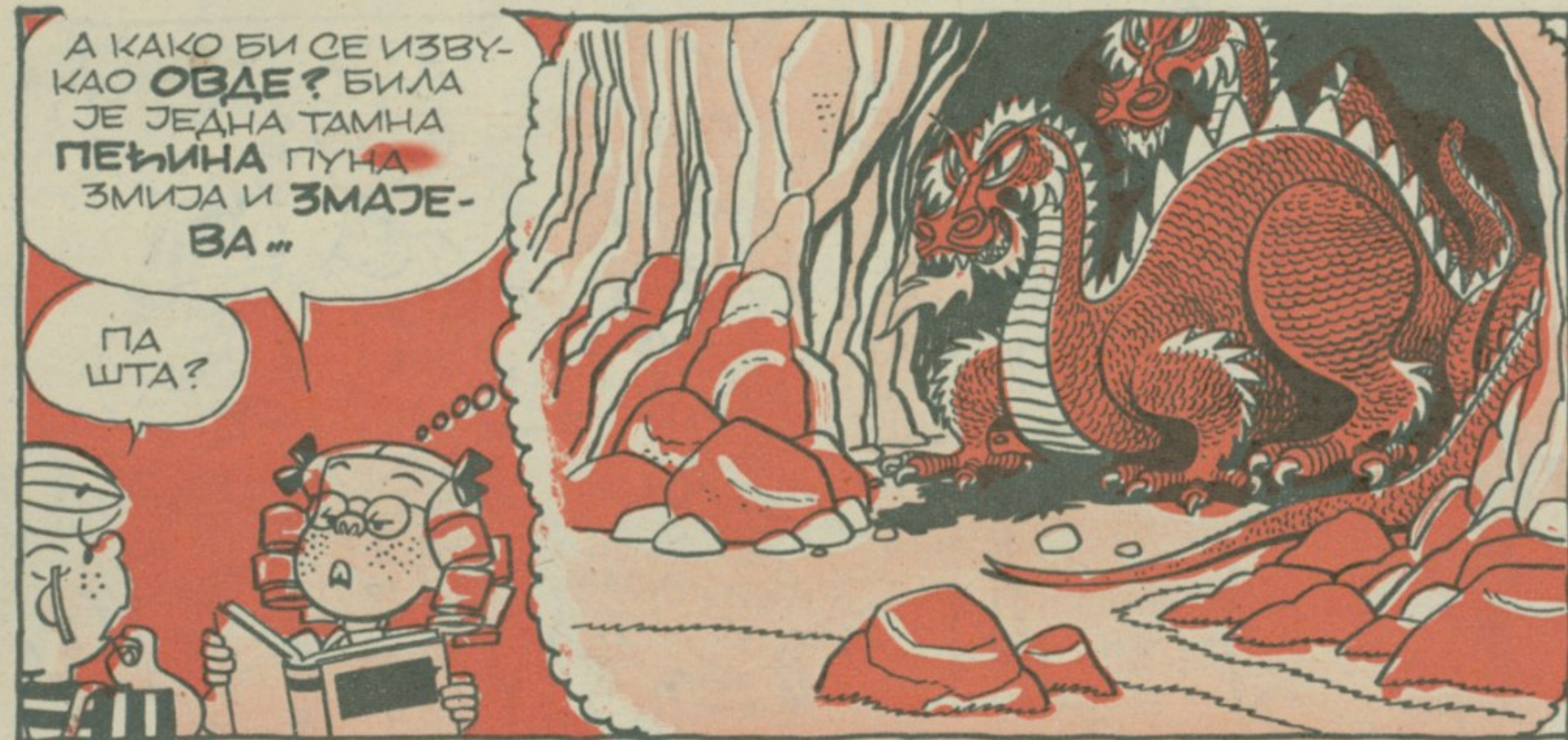
ГАВРАН КОМЕ ЈЕ ПОМОГАО
ПРХНУО ЈЕ ЏИНУ У
ЛИЦЕ... И ПРИНЦ
ГА ЈЕ УБИО

ПА... И ПАПА-
ГАЗ БИ МОГЛО ДА
УРАДИ ИСТО ШТО
И ГАВРАН!

А
ЈА БИХ
ОНДА...
ДУМ!

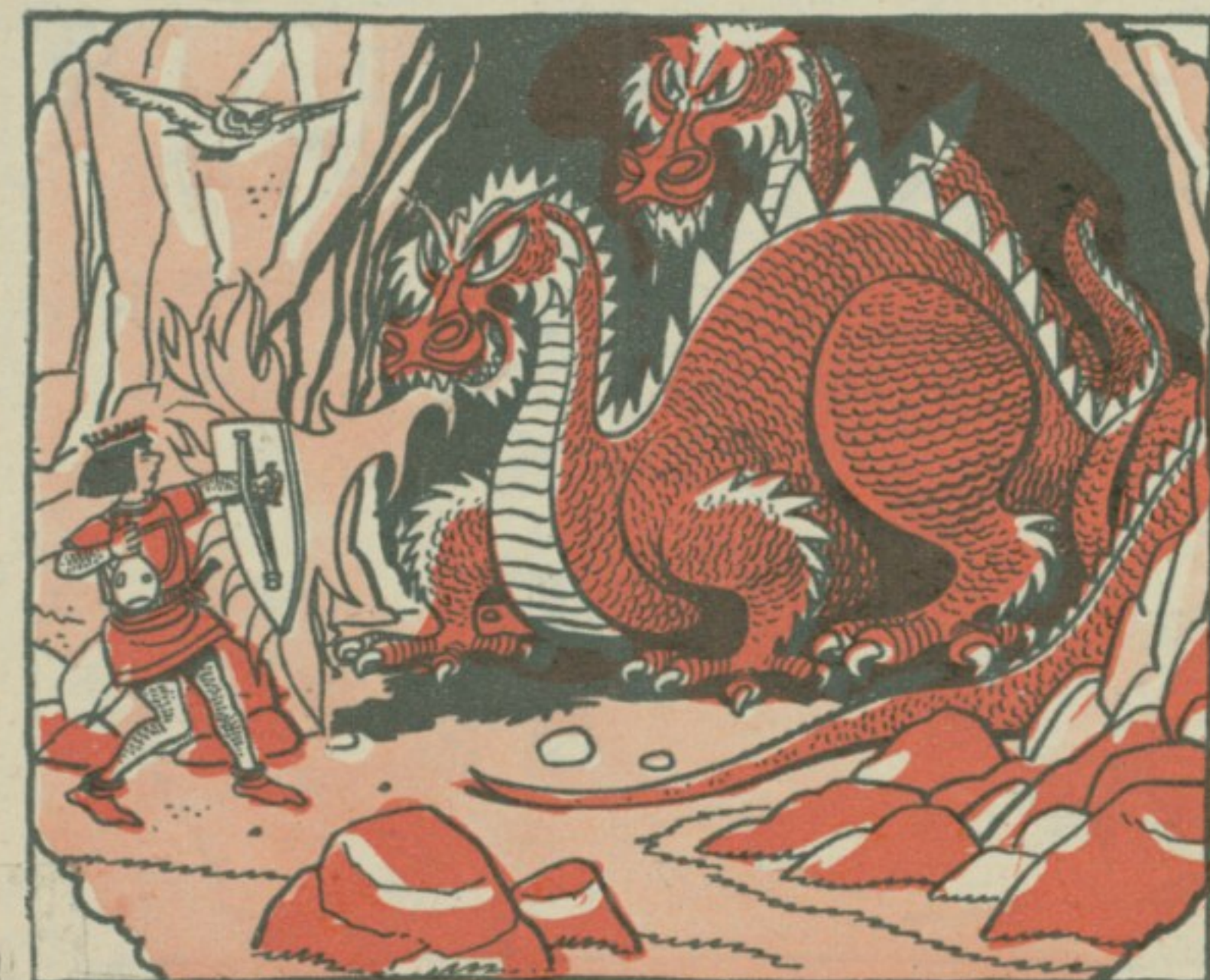
А КАКО БИ СЕ ИЗВУ-
КАО ОВДЕ? БИЛА
ЈЕ ЈЕДНА ТАМНА
ПЕЊИНА ПУНА
ЗМИЈА И ЗМАЈЕ-
ВА...

ПА
ШТА?

А У ТОЈ ПЕЊИНИ ИЗВОР
ЧАРОВНЕ ВОДЕ КО-
ЈА БИ ЗЛАТОКОСОЈ
ОСИГУРАЛА ВЕЧНУ
ЛЕПОТУ...

И ТОГ
МОМКА ЈЕ БИЛО
СТРАХ ДА УЋЕ
У ПЕЊИНУ?

АЛИ, СОВА ВИДИ У
МРАКУ! ЗАТО ЈЕ ОНА
УЛЕТЕЛА У ПЕЊИНУ
И ДОНЕЛА БОЧИЦУ
ЧАРОВНЕ ВОДЕ! ЕВО
ТИ! ШТА БИ ТИ УРА-
ДИО С ТОМ ТВОЈОМ...
ТВОЈОМ...

СНАЈПЕР-
КОМ, ОЋЕШ
ДА КА-
ЖЕШ?

НУЛА Х**** ЛЉУДИ БЕЗ ТЕЛА

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: АХИЛОВА ПЕТА ХИПНОПЛАСТОИДА!

УПОМОК! ЈУРИ
МЕ МОРЕКИ
НОСОРОГ!

КАКВА
МОРЕКА
ГЛУПОСТ!

6 КЊИГА

ПОКЛОН ЗА ЦЕО ЖИВОТ!

ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА

250 ДИНАРА ЈЕВТИНИЈЕ ЗА ЧИТАОЦЕ »ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА«

1 Попуните приложу наруџбеницу и оверите је (ако купујете на отплату). Поштар ће вам донети изванредан поклон који се купује једном у животу, а који остаје и унуцима: ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА.

2 Ако поштару кад вам донесе књиге плаћате у готовом, добићете их за 250 динара јевтиније него кад бисте купили у књижари.

3 Ово луксузно дело има 1700 страна са 1500 фотографија, од тога преко 700 у боји, а штампано је на блиставој хартији. Табаци са фотографијама у боји штампани су у Америци.

4 Енциклопедија је популарно написана, приступачна је најмлађима а у потпуности је привлачна и за одрасле јер се заснива на НАУЧНИМ ИСТРАЖИВАЊИМА. Дело је издала америчка кућа DOYBLE-DEAY, у Француској га је штампао LAROUSSE итд, а у нашој земљи МЛАДИНСКА КЊИГА, латиницом.

5 6 КЊИГА: ПТИЦЕ, РИБЕ, ГМИЗАВЦИ, ВОДОЗЕМЦИ, ИНСЕКТИ, БЕСКИЧМЕЊАЦИ — биће вам радост у кући, разонода, документација за школу и рад или једноставно прилика за пријатно ћаскање са нашим датеким рођацима из природе. Књига о сисарима је распродата.

СПЕЦИЈАЛНА НАРУЏБЕНИЦА СА ПОПУСТОМ

Овим неопозиво купујем ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО У 6 КЊИГА.

1. Књиге ћу уплатити у готову по цени од 650 динара поштару кад ми их донесе (поузећем).
2. На отплату у 20 месечних рата по 45 динара (укупно 900 дин.). Прву рату платићу поштару кад донесе књиге. (Непотребно прецртати)

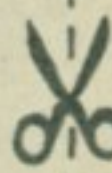
(Читко: Име и презиме одраслог купца, занимање)

(Поштански број, место, улица и број)

(Назив и место предузећа у коме је купац запослен)

(Датум)

(Потпис)

(Овера предузећа — пензионери прилажу последњи пензијски одсечак)

(У случају спора признајем надлежност суда у Београду)

Попунити, залепити на дописницу и поштом »ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ«, 11000 БЕОГРАД, Македонска 29.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕКЕ СЕДМИЦЕ: ЗАДАТАК И ЉУБАВ!

ЗАРОБЉЕНИЦИ

Забринули смо се због
обичног квара на јахти и
не слутећи да смо упали у
непроходан слој алги де-
бео око километар и по а
велик као читава Европа

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

МОРА МРТВИХ

Кад сам изронио — пошто сам погледао колико је под водом оштећено корито моје јахте „Морска нимфа“ — лично сам на неко чудовиште из филмова страве и ужаса. Густа морска грива обавила ми се око главе, врата и рамена, а вода загађена нафтом испрљала лице. Док сам га брисао руком, на уснама сам осетио укус сличан сланом катрану.

Моја три путника су ме са зебњом чекала на палуби. Један од њих, пословни човек Бен Стедмен из Балтимора, изнајино је моју јахту на месец дана. Остала два путника биле су праве лепотице: Бенова 23-годишња супруга Лин и њихова гошћа риђокоса Сузи Џемс.

— Како изгледа доле? — упитао ме је Бен забринуто.
— Могло је бити и горе! — одговорно сам му. — Бар нисмо потонули.

ОБРАЧУН С АЈКУЛАМА

Са Беном и Лин кренуо сам из моје матичне луке Маратона на пловидбу чији је крајњи циљ био обилазак малоантилских острва Гренаде и Виндвордса. Пристали смо у Хамилтону, на Бермудским острвима, да би се укрцала Сузи Џемс, а затим запловили ка Бахамима.

Док смо полако пловили, с времена на време примећивао сам понеку ајкулу. Опменуо сам своје путнике да случајно не пребаце руку или ногу преко оградe.

— Већина ајкула се држи 44 подаље, али мако је опасан

пратилац — почео сам да им објашњавам. — Она зна и да искочи из воде и шчепа било шта са ивице броднића. На изврстан начин је скоро исто тако опасна као шест метара дугачка бела ајкула.

Сузи се стресла. Претпостављам да сам је добро уплашио јер је рекла како ће се у току наше пловидбе купати само у хотелским базенима.

А онда, једне ноћи кад сам заменио Бена за крмом, наједном је нешто потресло брод. Била је то ноћ без месечине и није нам ништа преостало него да ту преноћимо и ујутру проверимо шта се догодило.

Следећег јутра заронио сам и установио да је нека ајкула налетела на пропелер и потпуно га уништила остављајући на њему комаде своје коже. Довикнуо сам Бену да се спусти и донесе ми алат. Брзо смо скинули пропелер и изронили. Тек што сам почео да његовој жени додајем алат, Сузи је викнула:

— Ајкуле!

Бен и ја смо били ненаоружани, па сам довикнуо Сузи да узме револвер и пуца на пераја. Метак за метком парао је воду између Бена и прве ајкуле, а онда се одједном вода зацрвенела од крви. Успео сам да извучем Бена на палубу, док су нашег првог нападача растрзале остале ајкуле. Ни до данас ми није јасно како су два метка успела да оштете корито јахте.

— Безнадежно! — рекао сам. — Без нечије помоћи нећемо се извући одавде.

— Шта да радимо? — упитао је Бен, док су Лин и Сузи стајале неме од страха.

— Позваћу обалску стражу и затражити помоћ. Мож

да неки чамац патролира у близини, или се какав брод налази недалеко одавде. Истина је да се сви држе даље од Саргаса, али не брините! У најгорем случају мораћемо да сачекамо неколико дана док стигне помоћ из Флориде. Имамо довољно хране и воде...

КОНТИНЕНТ МОРСКИХ АЛГИ

Радио ми је одлично функционисао кад смо пошли из Маратона. Сада, међутим, кад сам покушао да успоставим везу са обалском стражом, ни гласа. Нисам успео да дозовем ниједан брод, ни једну станицу на копну. Кад сам покушао да примим неку поруку, поново ништа. Тада сам се озбиљно забринуо.

С времена на време слушао сам приче о необјашњивим „угловима тишине“, крајевима у којима замру радио-пријемници и отпремници. Сад сам се очигледно налазио у једном таквом морском углу и са језом сам се сетно свих прича које сам чуо о тајанственим догађајима у Саргаском мору, које лежи недалеко од Бермудских острва.

То је, у ствари, прави континент морских алги, континент који плива над огромним морским дубинама. Сматра се да је слој морске траве и алги усред мора дебео око километар и по. Стално је у покрету, приближује се и удаљује од обала Америке и Африке. Колумбо је био први морепловац новијег до

ба који је описао Саргаско море, али кроз његову централну област ни до данас нико није прошао.

Ту, у алгама и међу вртлозима океанских струја, леже олупине — од малих јахти до великих бродова. Ту је остао заробљен и амерички војни брод „Киклон“ од 19.000 тона носивости.

Читавог дана покушавао сам да успоставим с неким везу. Без успеха! Те ноћи Бен и ја смо наизменично били на стражи. Нисмо угледали ниједно светло на водоној површини. У зору Бен ме је пробудио:

— Брод! Погледај, Семе! — викао је узбуђено.

Заиста, неких 200 метара далеко налазио се брод. Узео сам доглед. Био је то кубански броднић „Лорита дел Мар“. Изгледало је да никог живог нема на њему. Можда му је мотор исправан, понадао сам се. Онда бисмо могли да се извучемо из овог мора мртвих.

ПЛОВИМО УКРУГ!

Бен и ја смо, обојица веома узбуђени, спустили гумени чамац и завесали ка броду. Још на половини пута осетили смо запад смрти. Па, ипак, ништа ме није могло спречити да се попнем на палубу броднића.

Не знам тачно колико је распаднутих лешева било на палуби и у кабини. Видео сам да је мотор размиркан неким тешким предметом, вероватно чекићем. Мора да је ове људе снашла иста судбина као и нас и неко од њих

је своје очајање искалио на мотору.

Следећег јутра дао сам Лин и Сузи да пришију креветске чаршаве један за другог. Бен ми је помогао да их разапнем као једра и сада смо се ипак кретали. Према брзини удаљавања од „Лорите дел Мар“ закључио сам да прелазимо отприлике једну миљу за сат. То нас је ипак мало охрабрило. Негде пред залазак сунца изгубили смо из вида моторни броднић који је са својим ужасним теретом остао иза нас. Покушавао сам да израчунам наш положај, али никако нисам успевао.

Другог дана чекало нас је непријатно изненађење. Пред нама се поново појавила „Лорита дел Мар“. Саргаско море је највећи вртлог на свету који се лењо врти између голфске и других снажних океанских струја. Сада је било јасно да смо читаву дана пловили у кругу.

— Није чудо што ми прорачуни нису ишли од руке — рекао сам Бену.

— Ми се вртимо у изгубљеном свету, Семе! Пловићемо тако укруг све док не умremo од глади и жеђи.

Рекао сам му да не постоји опасност да ћемо бити гладни. Све мртве рибе припадале су врстама које живе близу површине. Оне које живе у дубинама сигурно ни су постале жртве загађености воде. Што се тиче воде, нисмо сјајно стајали. Намеравао сам да направим резервоаре у следећој луци.

САМ НА ОКЕАНУ

Те ноћи, пошто нисам могао да спавам, бацио сам удицу и размишљао о нашем положају. Бен је у праву, на лажимо се у изгубљеном свету. Можда ће за неколико недеља неки рођак или пријатељ мојих путника подићи

узбуну. Онда ће установити да је „Морска нимфа“ стигла до Хамилтона на Бермудским острвима и ништа више. Јер, кренули смо да пловимо куда зажелимо и нико није могао знати правац наше пловидбе. Ни сами га нисмо знали!

Ловили смо рибе колико смо желели и то нам је била једина утеха. Прошла је још једна недеља, дани су били испуњени монотонијом и тишином под врелим сунчевим зрацима. Нисмо угледали ни брод ни авион. Чак су нестали и галебови, једине преостале птице у овом крају.

Наша једина могућа веза са спољним светом био је гу мени чамац. Како је било све мање изгледа да ћемо се спасти, одлучио сам да ипак спустим чамац. Могао је да прими две особе, али решио сам да пођем сам.

Прорачунао сам да је најбоље да пловим у правцу југоистока. Надао сам се да ћу испловити из Саргаског

мора и наићи на неки брод. Ако не, веслаћу до првог острва. Колико ће то трајати ни сам нисам знао.

Рано ујутру, са нешто хране, воде и цепним компасом, пошао сам на усамљену пловидбу од чијег су исхода зависили и животи моја три путника. Свакодневни детаљи нису значајни, јер дани су се за мене претворили у бескрајну нестварност, монотону пржење сунца, морску траву, заморно веслање и, горе од свега, осећање усамљености и очаја.

Петог јутра угледао сам у даљини дим који се губио на плавом небу. Мора да је неки танкер, помислио сам.

САМО ХЕЛИКОПТЕРОМ

Тог поподнева, међутим, доживео сам непријатно изненађење. Угледао сам неку тамну прилику на видику, имала је дугачак врат и огромну главу. Престао сам да

веслам и обрисао зној са чела. Погледао сам поново и све је било као и пре. Та прилика личила је на неко праисторијско чудовиште. Поново сам се сетио свих прича о Саргаском мору и ухватио ме је страх. Секунди су се претворили у минуте и, како је чудовиште било непомично, радозналост је надвладала страх и ја сам завеслао ка њему. Чим сам се приближио, видео сам да је то упола потонули брод. Везао сам чамац за јарбол и размишљао о злосрећној посади. Наједном, мурина дуга преко два метра устремила се на мене. Ударио сам је веслом тако јако да сам га сломио.

Шестог дана угледао сам три или четири дима. Не знам кад сам изишао из Саргаског мора јер оно нема обележене границе. У подне сам угледао један танкер а затим велики брод, али мене нису опазили. Био сам већ очајан што ћу морати још једну ноћ да проведем на пучини кад ме је приметил по сада мексичког рибарског брода „Мирадор II“. Капетан Бернардо Торес лепо ме је примио, дубоко је саосећао

са моја три путника на „Морској нимфи“, али ни за живу главу није хтео да заплови у Саргаско море. Ипак, одмах је ступио у везу са обалском стражом одакле су послали хеликоптер по Бена, Лин и Сузи, као и тегљач који ће извући „Морску нимфу“. Мене су искрцали у Елеутери где је требало да сачекам долазак моје оштећене јакте. Моји путници су, међутим, стигли у Елеутеру пре мене.

☆☆☆

У току своје пловидбе кроз Саргаско море у гуменом чамцу изгубио сам десет килограма а још толико ослабио кад сам добио рачун за спасавање путника и брода. Док сам чекао „Морску нимфу“, имао сам бар једну утеху: новине су почеле да пишу о Саргаском мору и опомињу на његове опасности. Што се мене тиче, добро сам их упознао.

Сем Вилкокс

ЏОНИ ХАЗАРД СЕ ПО ОБАВЉЕНОМ ЗАДАТКУ ЈАВИО СВОМ ШЕФУ УВЕРЕН ДА ЋЕ МУ ОН ОДОБРИТИ ЗАСЛУЖЕНО ОДСУСТВО, АЛИ...

КАЖЕТЕ, ШЕФЕ, ДА ИЗ НЕВАДЕ ДОЛАЗЕ КОЛА С ДВОЈИЦОМ ПЛАКЕНИХ УБИЦА?

ДА! ИМАМ О ТОМЕ ПОУЗДАНО ОБАВЕШТЕЊЕ!

А ПРОТИВ КОГА СУ КРЕНУЛИ?

МОРАМ ЗНАТИ КО ИХ ЈЕ УНАЈМИО И КОГА ЈА ТО ТРЕБА ДА ШТИТИМ! ШТА НАРЕЂУЈЕТЕ?

УЗМИТЕ ОД НАШЕГ ПУНКТА У САН ФРАНЦИСКО ЈЕДНА КОЛА И СМЕСТА КРЕНИТЕ У ОКЛЕНД!

УСКРОРО, НА ПОЗНАТОМ МОСТУ „ЗЛАТНА ВРАТА“...

БЕЋ САМ КРЕНУО, ШЕФЕ! САМО, НЕ ЗНАМ ТАЧНО КУДА ТРЕБА ДА ИДЕМ!

У ИСТРАЖИВАЧКУ ЛАБОРАТОРИЈУ „КЕРИ“...

ТРЕБА ДА ЗАШТИТИТЕ КРИС КЕРИ! ВЕРОВАТНО СТЕ ЧУЛИ ЗА „КРЕТАШЕ“?

ПРИЗНАЈЕМ ДА ЗА ЊИХ НИКАД НИСАМ ЧУО!

ТО ЈЕ ЕКИПА ЗА ИСПИТИВАЊЕ РАЗНИХ ПРОИЗВОДА КОЈА ЗАДАЈЕ ГЛАВОБОЉЕ КОМПАНИЈАМА И ФАБРИКАНИМА...

МИСЛИТЕ ДА ЈЕ НЕКО ОД ЊИХ НАЈМИО УБИЦЕ?

НЕ ЗНАМ ДА ЛИ ЈЕ БАШ НЕКО ОД ЊИХ...

АЛИ НЕКО ЈЕСТЕ! ЊОЈ ЈЕ ПОТРЕБНА ЗАШТИТА!

ЊОЈ...?

ИСТРАЖИВАЧКА ЛАБОРАТОРИЈА „КЕРИ“

ДА! КРИС ЈЕ ЈЕДНА ОДЛУЧНА МЛАДА ДАМА КОЈА ХРАБРО ОБЈАВЉУЈЕ РЕЗУЛТАТЕ СВОЈИХ АНАЛИЗА... А ТО МНОГИМ ПРОИЗВОЂАЧИМА НЕ ИДЕ У РАЧУН!

ЗАТО ЈОЈ ТРЕБА ЗАШТИТНИК... А ДА ОНА ЗА ЊЕГА НЕ ЗНА!

У РЕДУ, ШЕФЕ, МАДА НИЈЕ ЛАКО ШТИТИТИ НЕКОГ БЕЗ ЊЕГОВОГ ЗНАЊА И ПРИСТАЈКА!

...САМО ДА НЕ СТИГНЕМ КАШО!

ШКРИИИИП!

ИСПИТАЈТЕ И ОВО ПАЖЉИВО, ЏЕРИ!

БЕЗ БРИГЕ, МИС КЕРИ!

НИСАМ ЗАКАСНИО, ШЕФЕ! УЖИВАЈЕ!

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: СУДАР НА МОСТУ!

СА МОНБЛАНА К'О СА ДЛАНА

MONT BLANC

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК
И ФИРМА
„МОНБЛАН“
ВОДЕ ВАС
НА
НАЈВИШИ
ВРХ
ЕВРОПЕ!

— сазнаћете како је
горе, видети како је
доле и доживети
многа узбуђења!

Налив-перо „Монблан“ донеће вам на крају
наградне игре незаборавно путовање а мало
знања и вештине и једну од специјалних
награда — поклон „Политикиног забавни-
ка“

НА МОНБЛАН КРЕЋЕ 17 ПУТНИКА

Међу учесницима ове велике наградне
игре на срећу ће се извући седамнаест до-
битника ПЕТОДНЕВНОГ НАГРАДНОГ ПУ-
ТОВАЊА НА МОНБЛАН. Срећним добит-
ницима је обезбеђен комплетан панисон за
све време пута. Путује се посебним ауто-
бусом.

Полазак је из Београда. После првог
дана пута, осим краћег успутног задржава-
ња, Забавникови путници ће се зауставити
и преноћити у Постојни или Копру. Пут
Аосту, поред Венеције, Падове, Вероне, Ми-
пана и Новаре, наставља се следећег дана.

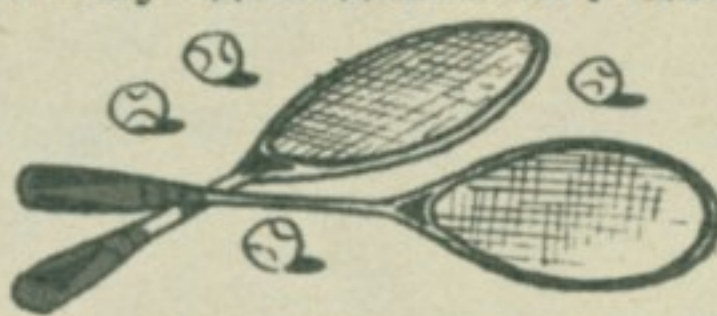

Покојни председник САД Џон Кенеди потписује
се налив-пером „Монблан“ приликом једне посе-
те Западној Немачкој.

Истог дана увече стиже се у лепи мали град
на северозападу Италије — Аосту. Ту ће се
забавниковци добро одморити а трећег дана
после доручка предвиђен је полазак за Ша-
мони, кроз тунел испод Монблана, где ће се
за време једнодневне боравка успињачом
попети на Монблан и разгледати околину.
Истог дана увече вратиће се у Аосту. Четвр-
тог дана боравка, ујутро, креће се из Аосте
и у Постојну или Копар се стиже увече. До-
лазак у Београд предвиђен је за следећи,
пети, дан око осам сати увече.

ПОСЕБНЕ НАГРАДЕ

Ако тачно одговоре на једно од пет поставље-
них питања, учесници наградне игре „СА
МОНБЛАНА К'О СА ДЛАНА, могу да добију
и неку од следећих награда:

● Комплет рекета
за тенис са лоптама

● Клизаљке
са ципелама

● Три мини
„шпијунска“
фото-апарата

● Комплет прибор
за стони тенис

● Лопту за кошарку

● Два фото-апарата
за тродимензионално
снимање

НАГРАДНО ПИТАЊЕ

КОЈЕ ГОДИНЕ ЈЕ ОСНОВАНА ПРВА ФАБРИКА
ФИРМЕ „МОНБЛАН“?

Одговор

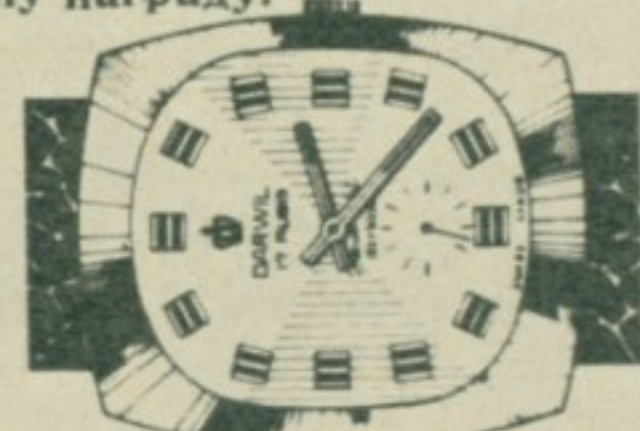
НАГРАДНИ КУПОН

Име и презиме

Година рођења

Број поште и место

Улица и број

УТЕШНА НАГРАДА ЈЕ
СКУПОЦЕНИ РУЧНИ ЧА-
СОВНИК!

6. Замена награда противвред
ношћу у новцу није могућа.

НОВОГОДИШЊА

ПРИЧА

WALT DISNEY

НАСТАВИТЕ СЕ

СРЕДЊОШКОЛЦИ! МАТУРАНТИ!

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ

ИСТОРИЈА, БИОЛОГИЈА, ГЕОГРАФИЈА, СРПСКОХРВАТСКИ ЈЕЗИК, ФИЗИКА, ХЕМИЈА и МАТЕМАТИКА за I, II, III и IV разред, по наставном плану у једној књизи.

Овај познати приручник на чијем састављању је радила група искусних педагога, представља идеалан уџбеник за брзо и ефикасно понављање и састављање градива из наведених предмета у току школске године, као и за припрему матуре.

Приручник има 378 страна и веома повољну цену од само 40 динара. Плаћање поужећем приликом пријема књиге.

Поруџбине слати на адресу: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, 11000 БЕОГРАД — Француска 7.

СУПЕР КВИЗ СУПЕР ШИЗ

ЦВРЧАК И МРАВ

Овим се завршава серија наградних игара СУПЕР КВИЗ СУПЕР ШИЗ започета у броју 1079. Као што смо на почетку игре обећали награде су биле разноврсне: од фото-снајпера с великим телеобјективом, репортерског магнетофона, дурбина, до колекција лутака-привезака, часовника, комплета Дизнијевих књига — сликовница са грамофонским плочама.

У последњој, шестој, игри У ПОДЗЕМНОМ ЛАВИРИНТУ из броја 1084, учествовало је преко пет хиљада читалаца и, што је најважније, велика већина одговорила је тачно.

Питања и тачни одговори из овог задатка гласе: 1. Да ли зна те какву је грешку направио цврчак у овим стиховима — сло-

во ч у речи чари наопако је написано. 2. Шта мислите којим путем треба да крене мрав да би се извукао из овог лавиринта? — Путем обележеним словом D. 3. Мрав треба да извуче једно зрно пасуља са гомиле да би пунони рупу, али који? — Зрно обележено бројем 9. 4. Личности ове игре узете су из једне старе

басне, које? — Басне „Цврчак и мрав“. 5. Међу стварима у овој рупи доле налази се нешто што припада јунакињи бајке „Пепељуга“, шта? — Ципелица.

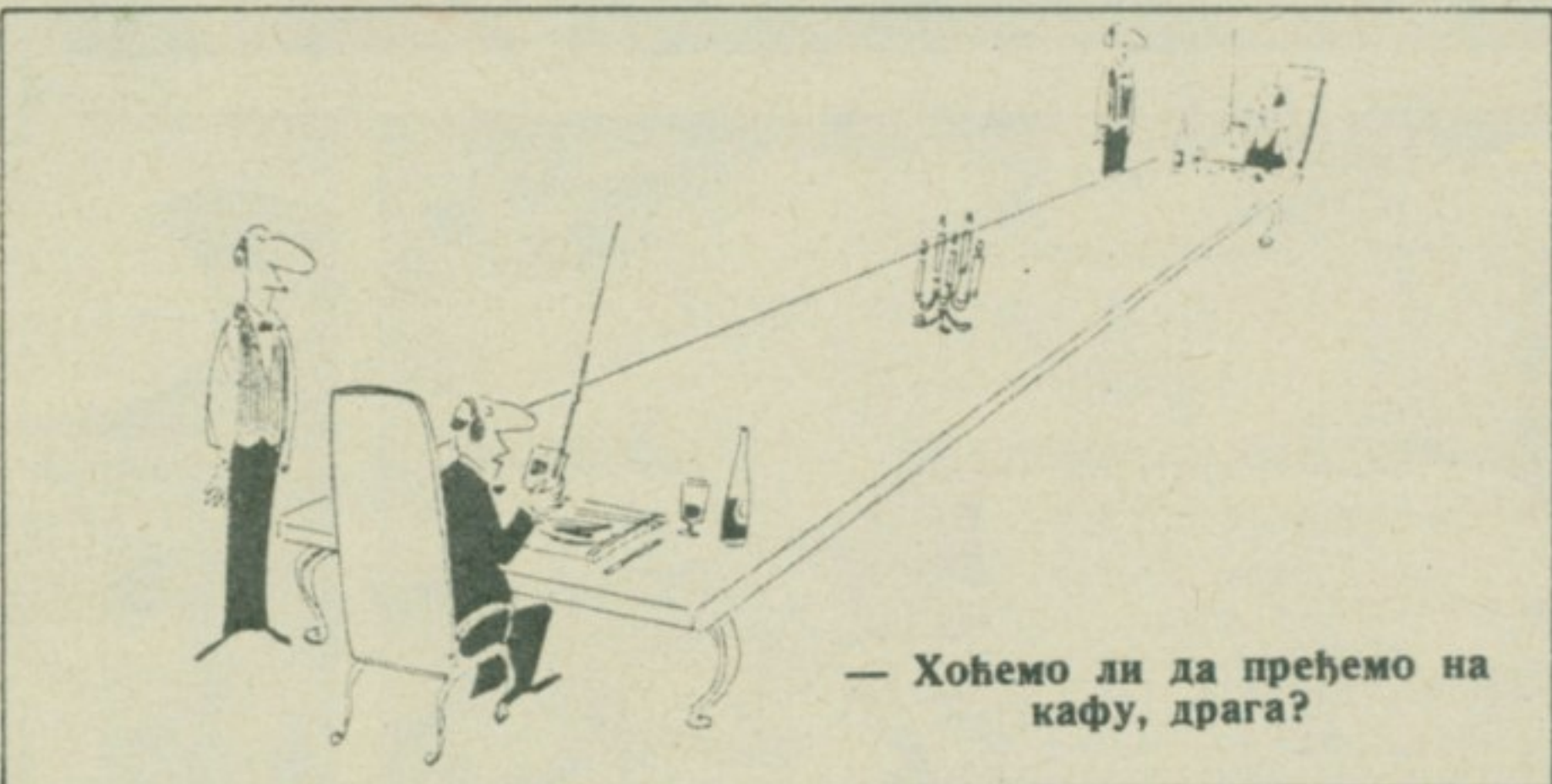
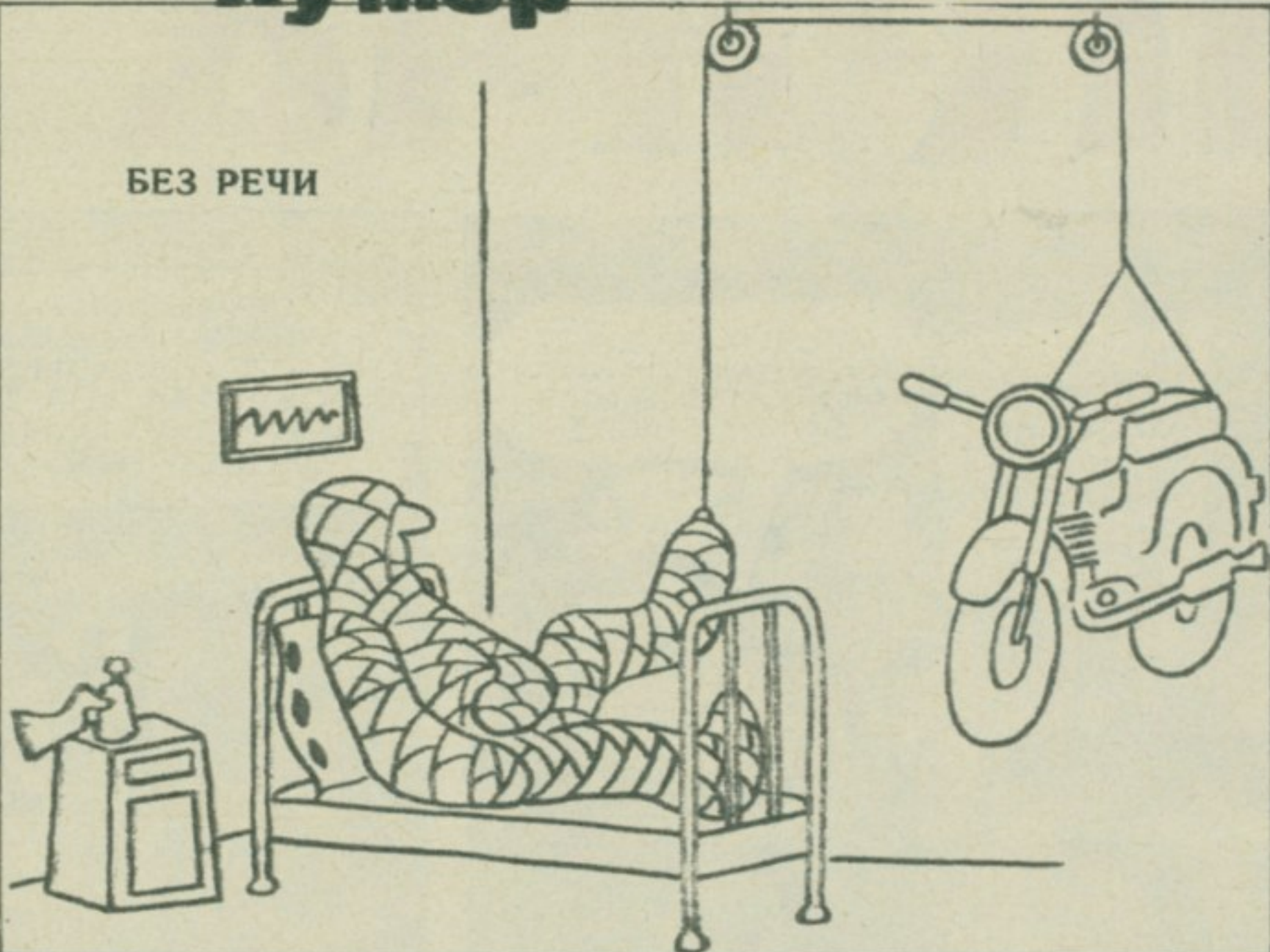
ПРВУ НАГРАДУ: ПО ВРЕДАН РУЧНИ САТ MARKE DARWIN добила су три читаоца. То су: 1. СВЕТЛАНА КНЕЖЕВИЋ, Сремска 2, Шабац 2. ВЕСНА СТОЈАНОВ, Булевар Лењина 179, Нови Београд и 3. РАДЕТОМИЋ, Гроцанска 7, Гроцка.

ДРУГУ НАГРАДУ: Пет читалаца добило је по комплет следећих шест Дизнијевих књига — сликовница: „Маза и Луња“, „Књига о џунгли“, „Дамбо“, „Бамби“, „Успавана лепотица“ и „Снежана и седам патуљака“. У свакој од ових књига налази се и по једна плоча са најпознатијим мелодијама из чувених Дизнијевих филмова. Награде су добили: 1. СТЕВИЦА и МАРИЦА ХУБЕР, Браће Радића 12, Петроварадин 2. ОЉА ЛАЗИЋ, Подгај 8/1 Сарајево 3. ДРАГИЊА РАДОВИЋ, Пиве Караматијевића бр. 1 Београд 4. ЕНЕС МУЛАХАСАНОВИЋ, Рифета Омановића бр. 1, Прозор и 5. БОРИСЛАВ Влад. МАКСИМОВИЋ, Мохово, Шаренград.

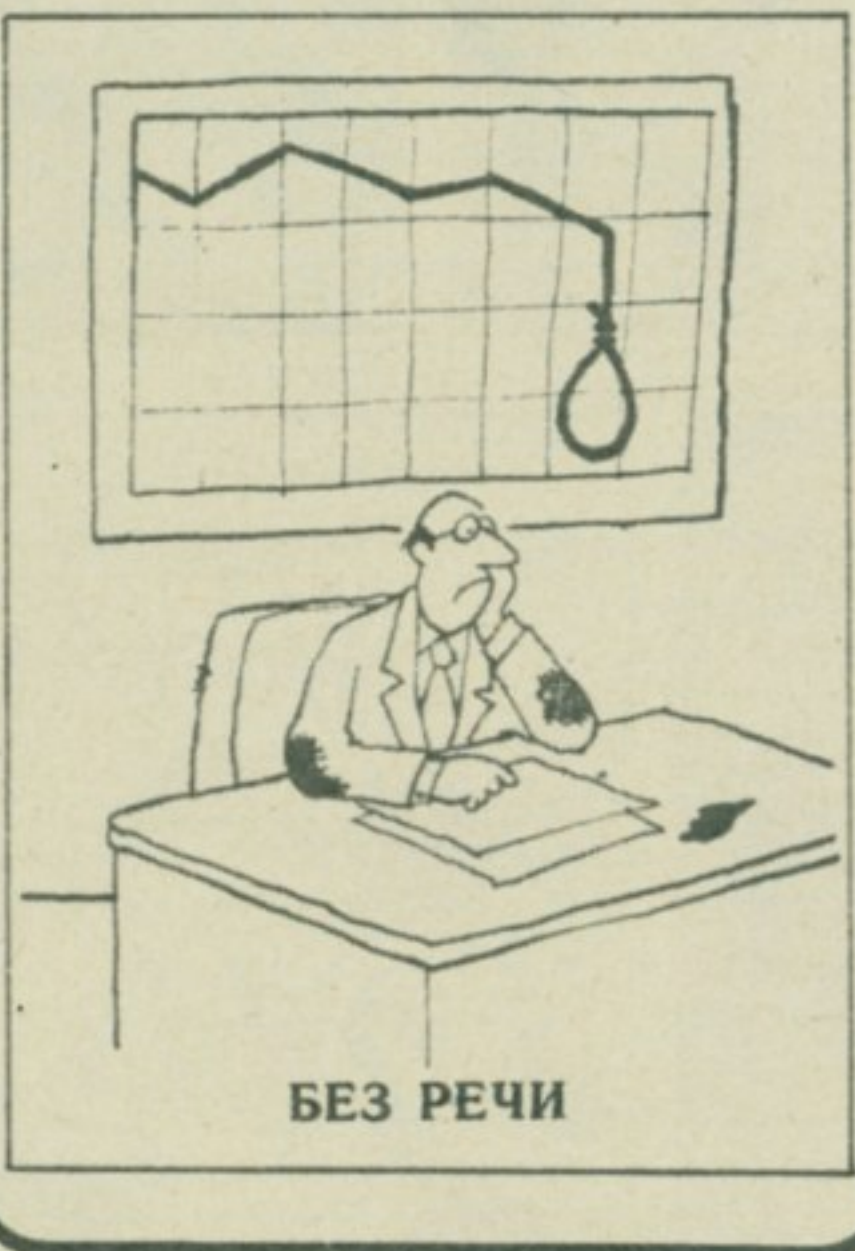
ТРЕЋУ НАГРАДУ: Пет читалаца добило је по једну лепу књигу. То су: 1. ДРАГИ МИЛЕНКОВСКИ, ул. 518 бр. 81, Скопље 2. ДАНЧА СТОШИЋ, Петра Кочића бр. 1, Врање 3. МИЛАН МИТРОВИЋ, Мике Ђорђевића 4, Брус 4. ДРАГАН ЗЕЛЕНОВИЋ, Лиман III, кула С/1, стан 3, Нови Сад и 5. БРАНКО ЈОРДАНОВ, Коле Неделкова бр. 7,

хумор

БЕЗ РЕЧИ

— Хоћемо ли да пређемо на кафу, драга?

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Лакомом човеку увек мало
(Наша народна пословица)

У ИДУЋЕМ БРОЈУ ДВА КОМПЛЕТНА СТРИПА

1. МАНДРАК:
неуспела
отмица
2. ДВОБОЈ

$$\frac{\lg 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

КАКО СЕ
РЕШАВАЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други, III књига за трећи разред гимназије, техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплетну израду свих задатака! Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поужећем). Цена сваке књиге је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће свега 100 динара!

ЈЕДИНСТВЕНА ПРИЛИКА: НУДИМО ВАМ 6 НАЈЛЕПШИХ КЊИГА

**АВАНТУРЕ
НАЈСЛАВНИЈИХ
ВИТЕЗОВА**

Знате ли баш све о витезовима Округлог стола? Једна књига из ове библиотеке посвећена је само краљу Артуру и његовим јунацима: Ланселоту, Тристану, Гавену и другим. Ову књигу о њиховим двобојима читаћете са највећим уживањем.

Ко је био наш највећи јунак? Одговор потражите у роману о Милошу Обилићу, младићу неизмерне снаге и неустрашивости. Књига је пуна битака, невероватних заплета, јуначких двобоја.

У овој библиотеци о витезовима наћи ћете још четири исто тако занимљиве књиге о старим грчким јунацима, о ратовима које су водиле римске легије, о подвизима најхрабријих људи из далеког Јапана.

**ОВЕ КЊИГЕ НЕЋЕТЕ
ИСПУСТИТИ ИЗ РУКУ!**

Библиотеку „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“ мо-

жете купити једино преко „Политикиног забавника“, и то уз специјални попуст: свих 6 књига само за 60.— динара.

Књиге можете купити за готово или на отплату у 2 месечне рате по 30 динара. Када вам поштар донесе књиге, платићете му цео износ (ако купујете за готово) или прву рату (ако купујете на отплату).

Књиге су повезане у пуно платно, са заштитним омотом у боји, штампане су ћирилицом. Цела библиотека има преко 1.200 страница текста.

**КОЈЕ
НЕ МОЖЕТЕ
ДА КУПИТЕ
У КЊИЖАРАМА!**

ИП „НАРОДНА КЊИГА“
11001 Београд, Шафарикова 11

НАРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем библиотеку „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“

1. ЗА ГОТОВО по цени од 60 дин. и платићу поштару кад ми донесе библиотеку (поузећем).
2. НА ОТПЛАТУ у две месечне рате. Прву рату од 30 дин. платићу поштару кад ми донесе библиотеку.

(Купац)

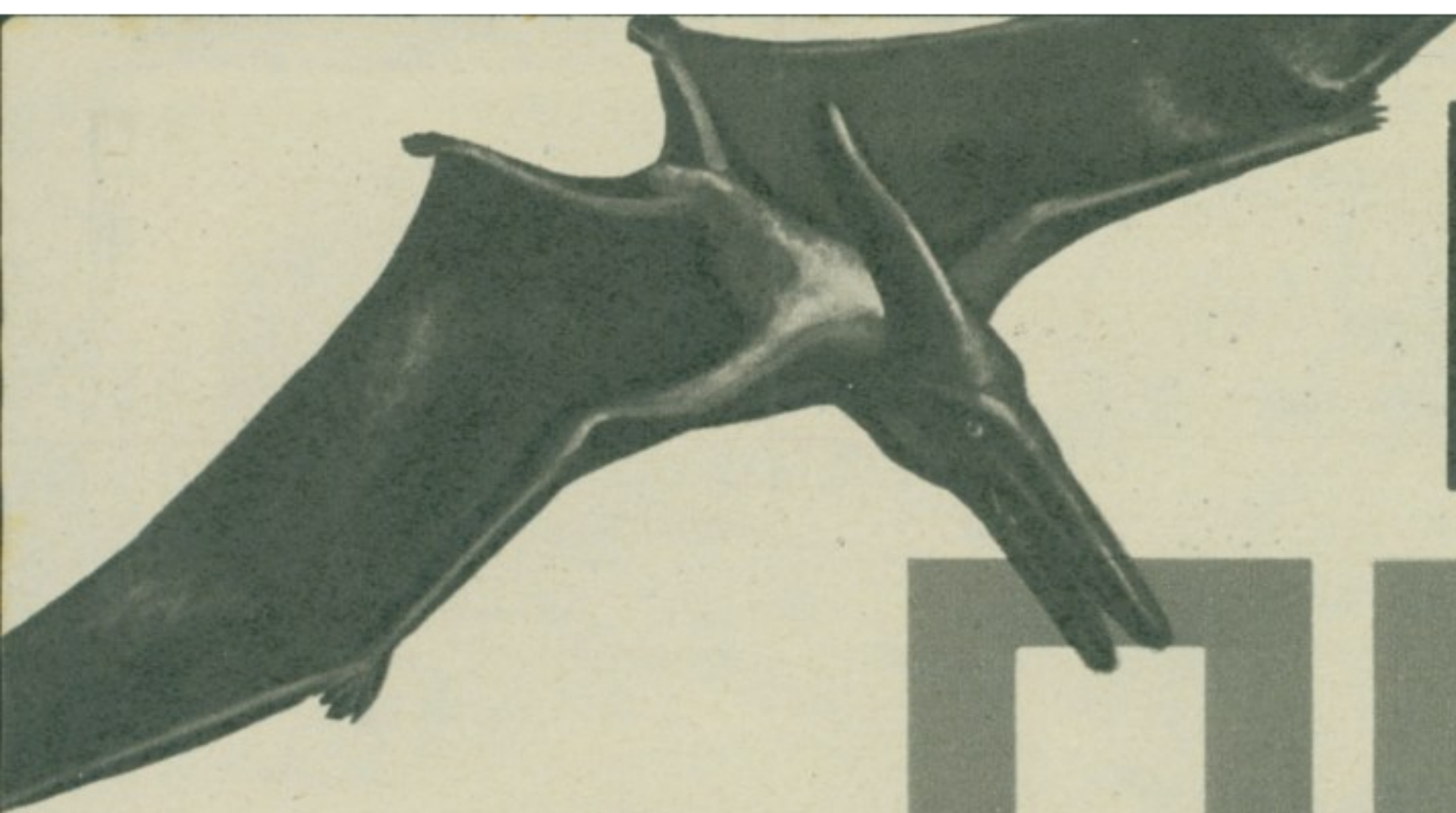
(Пошт. број, место, улица и број)

(Овера предузећа за купце на отплату)

(Потпис)

Попунити, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА“, 11001 Београд, Шафарикова 11.

Чудовиште је личило на
циновског слепог миша,
уста су му била пуна
челичних зуба

НИЈЕ Б ПИТОН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

**Водич Били Перкинс, једини
сведок драме у мочварама
Оринока, није смео да испри-
ча истину бојећи се њогсмеха**

КЕРИ ПЕЏ

Самсон, мали, дебељушаст,
ћелав човек, седео је пре-
ко пута Перкинса и на-
мрштено га посматрао.
Прешао је језиком преко
танких усана као да се спрема не
што да каже, али се уздржао...
Оклевао је да водичу изнесе своју
понуду.

— Мора да вам је неко напричао
о мени — проговори Перкинс који
је дошљаково одуговлачење у раз-
говору протумачио као нерасполо-
жење.

— Шта да ми је причао? — за-
чуди се мали човек. Не разумем о
чему ви то... — Глас му је звучао
искрено.

Перкинс нешто промрмља и да-
де знак Моралесу да им напуни
чаше. Са овим научницима заиста
човек никад не зна на чему је. Хо-
ће ли се овај најзад одлучити да
каже зашто је дошао. Иде ли или
не?

Лајао сам!

— Јесте ли познавали Хемфрија
Николса? — изненада упита Пер-
кинс пре но што подиже чашу.

— Само по имену. То је онај
антрополог што је нестао пре шест
месеци негде у делти Оринока?

— Тачно он. А знате ли да сам
ја, Били Перкинс, био његов во-
дич кроз мочваре?

Мали човек и не трепну.

— Заједно смо отишли, а ја сам
се сам вратио — нагласи Перкинс.

— Могућно — процеди Самсон.

— И то се догађа.

— У овим крајевима уопште ла-
ко долази до несреће. Опасност је
за нас сасвим обична ствар: непри-
јатељски расположена домородач-
ка племена, замке које поставља
природа, дивље звери, змије, от-
ровни инсекти.

— Не, не разумем шта с тим же-
лите да кажете, господине Перкинс.

Билију на ово „не разумем“ пуче
живац и он изговори можда и више
него што је намеравао.

— Ево шта сам хтео да кажем.
Кад сам се вратио са Оринока и
испричао да је Николса зграбио пи-
тон и смождио га пре но што сам
могао да му помогнем, нико ми
није веровао, али ме нико није ни
оптужио да сам убио своју муште-
рију. Очигледно, нико није хтео
да ми натовари на леђа злочин за
који нема доказа. Ипак, сасвим си-
гурно знам да ми нико не верује.
Шта ће ми бољи доказ — већ сам
шест месеци без посла. Узалуд се-
дим овде у гостионици и чекам
неку експедицију да је поведем
на реку. Нико више неће мене за-
водича. Да ли ме сад боље разуме-
те?

— Само једно не разумем: за-
што вам нису веровали?

— Шта ја знам. Можда су из мог
погледа видели да лажем... Или
им моје понашање није било убед-
љиво...

Дошљак се замислио и испразнио
чашу. Све што му је водич изгово-
рио у љутини мотало му се по гла-
ви. Ипак и даље је оклевао да изи-
ђе са предлогом.

— Уосталом — Перкинсу више
није било ни до чега — ја сам ла-
гао. Причу о питону сам измислио,
од речи до речи...

Неверовајна истина

Мали човек поскочи.

— Како?

— Господине Самсон, ви сте
први човек коме признајем своју
лаж. Разумете ли? Не могу више
да ћутим, морам неком да испри-
чам истину... Није важно ако ми
ни ви не поверујете.

**Нанишаних и испалих цео шаржер. Кад сам последњи пут
опалио у празно, бацих оружје и легох на дно чамца...**

— Зашто сте баш мене изабра-
ли? — упита човечуљак покуша-
вајући да сакрије узбуђење.

— Зато што сте и ви, као и Ни-
колс, антрополог. Научник! Можда
ћете ви схватити моју причу.

— Слушам вас.

— Николс је страдао на моје
очи, али није га напао питон како
сам то другима рекао.

— Него? — први пут у гласу на-
учника осетило се нестрпљење.

— Видите, господине Самсон, ни-
је увек лако рећи истину, нарочито
кад изгледа немогућа, фантастич-
на, једном речи невероватна. Да
сам другима испричао истину, ис-
мејали би ме...

Рекли сте да ћете мени испри-

чати — опомену га научник и на-
слони се на сто спреман да пажљи-
во слуша.

Долази чудовиште

— Носаче смо оставили на месту
где смо се улогорили — поче Пер-
кинс најпре једноликим гласом и
спуштене главе а затим све жив-
ље. — Нас двојица кренули смо
пирогом да испитамо пространу
мочвару коју на том месту прави
река. Ја сам веслао а Николс је сто-
јећи иза мене с пушком у руци ис-

БИО

питивао обалу којој смо се приближавали. Одједном осетих опасност и пре него што сам могао да упозорим свог сапутника једна циновска сенка прелете преко нас. Јако струјање ваздуха подиже таласе око чамца.

Нагонски се приљубих уз дно пироге и зовнух Николса... Никаквог одговора. Окренух се... Он је још стајао на свом месту, али без леве руке! Неколико секунди стајао је укочено ме гледајући својим широко отвореним очима, као да је хтео нешто да каже, а онда се заљуља и паде у воду пре него што сам стигао до њега.

Брзо се нагнух преко ивице чамца да покушам да га извучем кад опет осетих опасност. Махинално зграбих Николсову пушку и опалих.

Тада сам је угледао. Животињу. Огромна маса је као стрела јурила према мени. Испалио сам у њеном правцу цео шаржер. Кад сам последњи пут окинуо у празно, баких оружје и легах на дно чамца. Животиња прелете изнад пироге окрзнувши је. Видех како опет суну у висину таласајући ваздух својим огромним крилима. Личила је на огромног слепог миша, дугачке главе, избуљених очију. Челуст јој је била пуна челичних зуба...

— Птеродактил! — узвикну одушевљено Самсон. — То може да буде само птеродактил, животиња за коју знамо само по фосилима. А шта сте онда радили? Је ли се он вратио?

— Опет сам напунио Николсову пушку. Нишанио сам пажљиво и кад се чудовиште појавило, опалио. Немам је пала у мочвару са криком. Био је то најдужи и најстрашнији крик који сам чуо у животу.

Пиране су биле брже

— А Николс?
— Вода око чамца врела је од пирана...
— Знам — пресеке га научник. — То су оне крвожедне рибе које и за мање од једног минута оглођу вола до костију!
— Да вам не причам шта је од несталог научника остало.
— И немојте, нисам љубопитљив.
— Похитао сам да видим може ли се од чудовишта нешто спасти, нешто што ће ми послужити као доказ. Одмах сам схватио како је невероватна драма која се малочас одиграла и чији сам сада једини сведок био ја. Кад бих понео макар коју са...

— Птеродактила — поможе му Самсон.

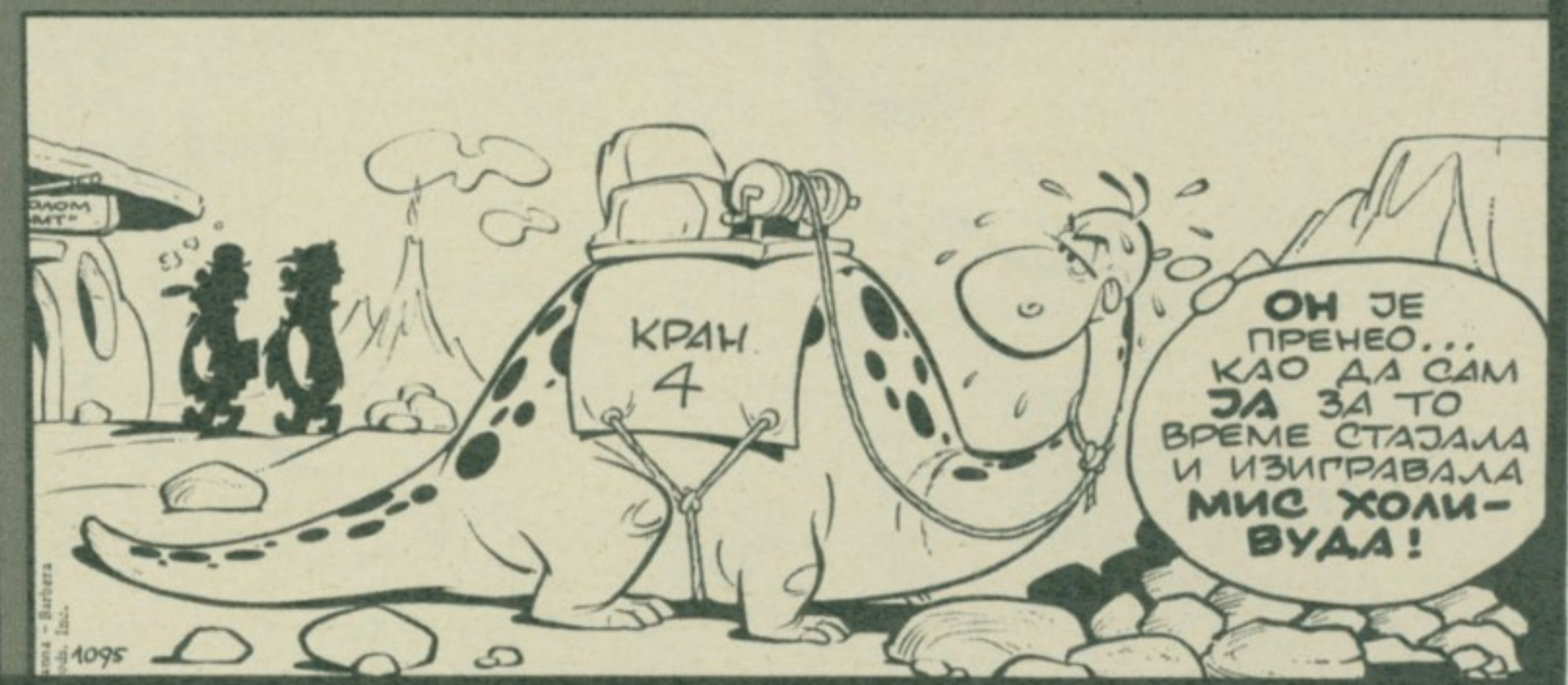
— На жалост, кад сам пришао месту где је животиња пала, приметих да су пиране и овог пута биле брже... Ето, то је моја прича, господине Самсон!

Научник је неко време седео замишљен. Најзад промрља: какво сензационално откриће! Каква корист за науку! А ја сам баш намеравао у тај крај.

— Шта!!? — Ви ми верујете! — промуца водич.

Самсон се диже, узе рукавице, стави шешир и упита:

— Кад полазимо, господине Перкинс?

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЛИЗА, СЛУШАЈ МЕ

После великих промена у саставу, група „Блад, Свит енд Тирс“ се спрема да поново почне с концертима. Иначе, у досадашњем раду је направила четири изврсна албума. На плочи коју је издала загребачка кућа Сузи налазе се композиције снимљене у старом саставу: „СИЋИ ДА СЕ КОЦКАШ“ и „ЛИЗА, СЛУШАЈ МЕ“. Цена је 12,50 динара.

БИЧ БОЈС

Чувена група додала је свом првобитном саставу од пет чланова још два музичара. То су гитариста Блонди Чаплин и бубњар Рики Фатари, некадашњи чланови малог познатог ансамбла Флејм. На најновијем синглу у издању Југотона налазе се мелодије „ЗАР НЕ БИ ТО БИЛО ЛЕПО“, „СМЕХ, СМЕХ, СМЕХ“ и „ДЕВОЈКЕ ИЗ КАЛИФОРНИЈЕ“. Цена је 16,50 динара.

ДЕДА ЧЕДА

ЛОВАЦ

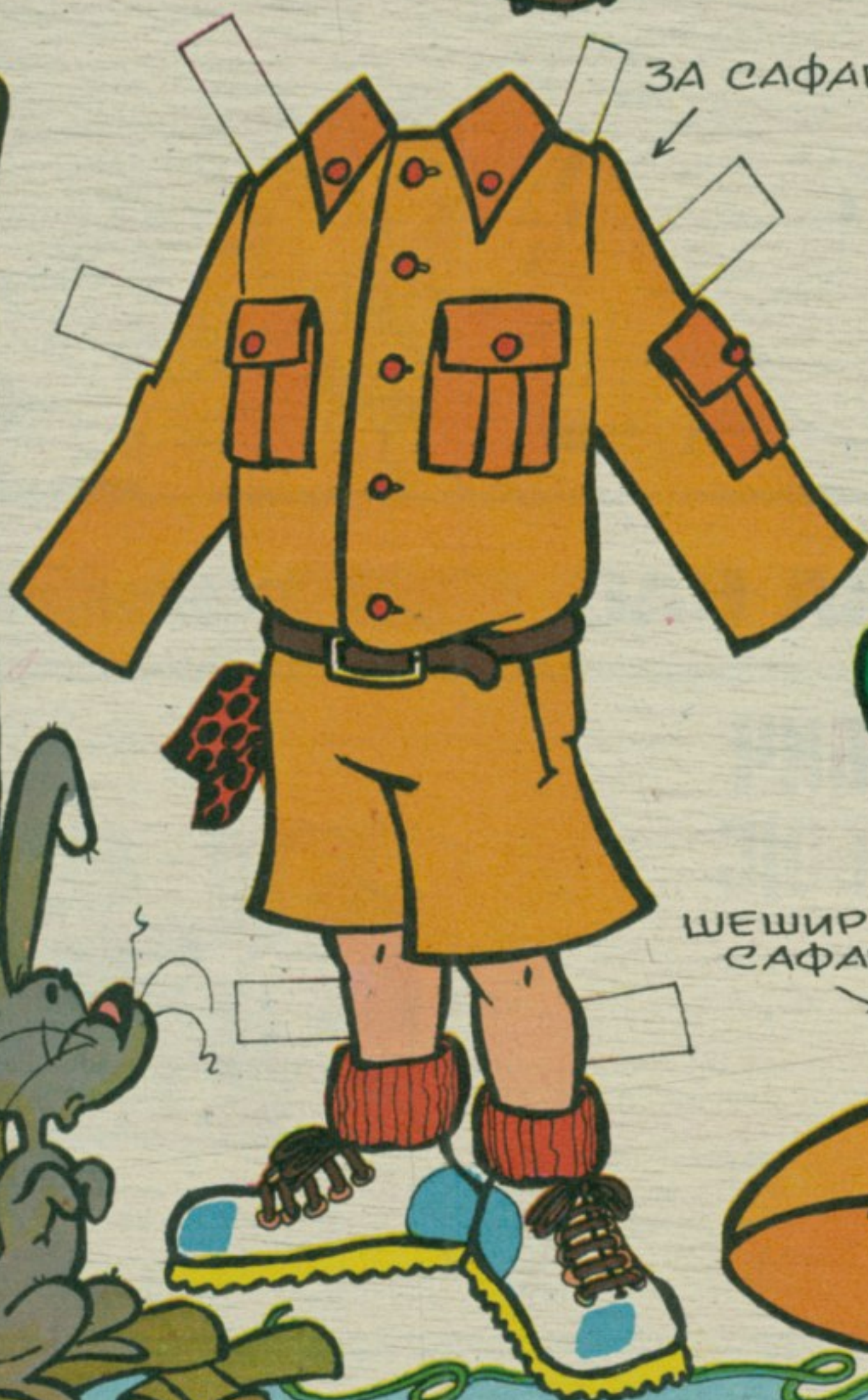
ЗА ЛОВ
НА СИТНУ
ДИВЉАЧ

ШЕШИР
ЗА ПЕЏАЊЕ

ЗА РИБОЛОВ

ЗА САФАРИ

АЛПСКИ
ШЕШИР

ПРОСЕЦИ
ПО ЦРТИЦАМА

ШЕШИР ЗА
САФАРИ

ОВАЈ
КУЋНИ
ОПРТАЧ
ДЕДА
ЧЕДА
НОСИ САМО
Онда КАДА
ПРИЧА
ЛОВАЧКЕ
ПРИЧЕ

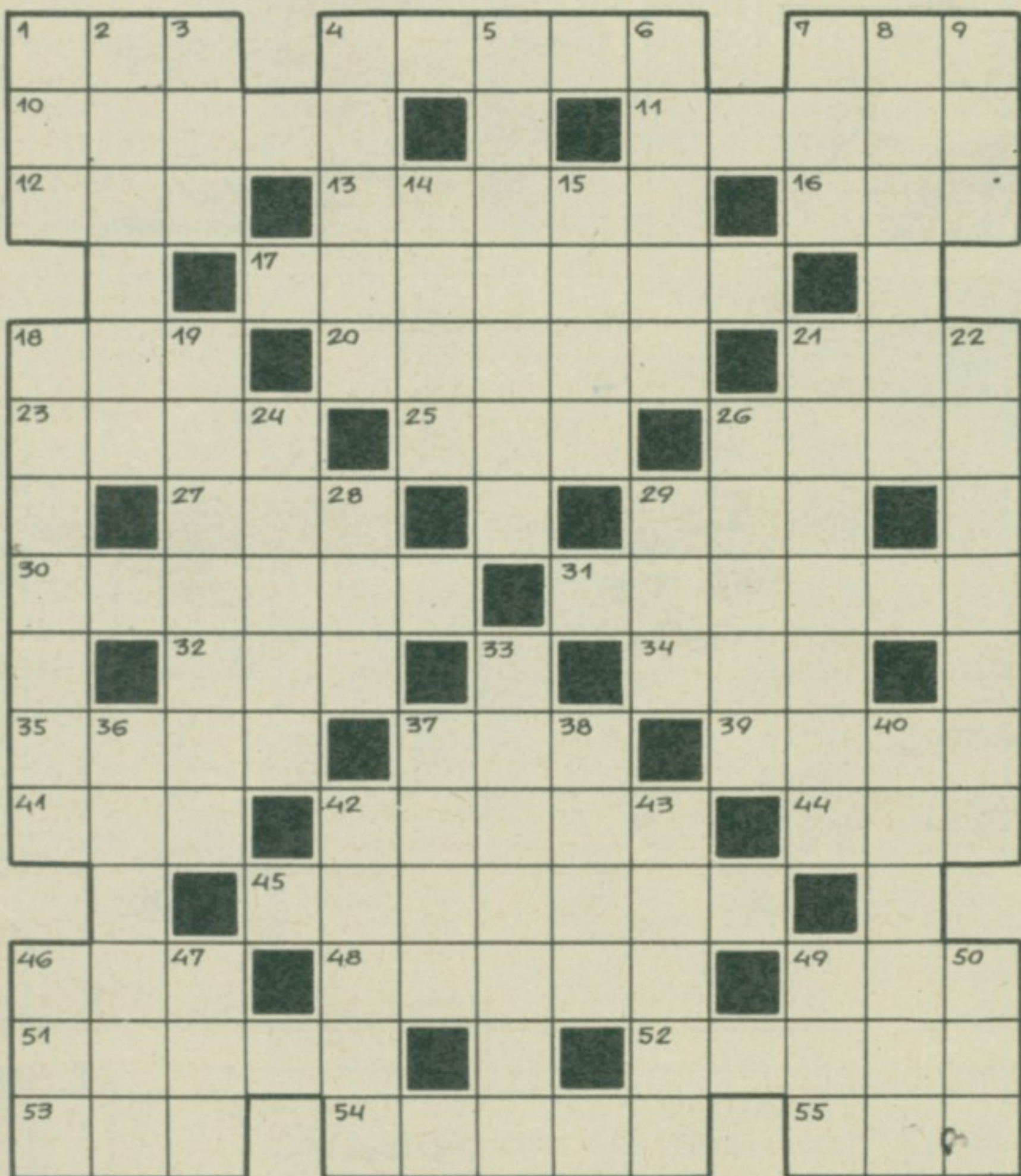
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) стара мера за тежину, 4) наш филмски глумац, комичар (Антун), 7) жалосне врбе, 10) познато летовалиште на Црногорском приморју, 11) осмејак, 12) грчко слово, 13) узбрдица, 16) узвик, 17) месец у години, 18) индустријска биљка, 20) творца неких дела, 21) башта, 23) врста јаркоцрвене земљасте масе, 25) лука на Црногорском приморју, 26) тама, 27) крчаг, 29) аждаја, 30) тврда гума, 31) славни старопрчки филозоф, 32) боја лица, 34) показна заменица, 35) бог љубави код старих Римљана, 37) мушки певачки глас, 39) име француског глумца Делона, 41) временски термин, 42) сорта, род, 44) песма узвишеног садржаја, 45) племенит метал, 46) друга, 48) хунски краљ, назван „бич божји“, 49) део намештаја, 51) усхићење, 52) посуда за умивање, 53) врста папагаја, 54) подручје око екватора, 55) Херцеговац.

УСПРАВНО:

1) и једна и друга, 2) зуб који служи за жвакање, 3) речно острво, 4) збир знања, 5) леп младић, 6) апарат за мерење морских дубина, 7) назив, 8) једна планета, 9) одјек, 14) бандера, 15) тор, 18) особа која израђује моделе, 19) систем органа кроз које кружи крв, 21) гимнастичка справа, 22) платно, сукно, 24) савремени шведски романиста (Сивар), 26) река у источној Србији, 28) део позоришног комада, 29) телефонски позив, 33) тачност за писање, тинта, 36) члан бродске посаде, матроуз, 37) веома близак сродник, 38) начин писања, или изражавања, 40) издавач, 42) комедија Бранислава Нушића, 43) летописи, 46) позади, 47) име глумице Мањани, 49) целокупно, 50) народно коло.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) биста, 6) сплав, д, 11) скуп, 12) трут, г, 14) истина, 16) регали, 18) нар, 19) Иртиш, 21) кит, 22) АТА, 23) сауна, 24) аба, 25) мена, 27) „тра“, 28) Омар, 29) онике, к, 31) брана, 32) таленат, 33) октет, с, 36) шапка, 40) квар, 41) сто, 43) кран, 44) так, 45) плаво, 47) Ака, 48) акт, 49) ранац, 50) Ван, 51) наиван, 53) лепиња, т, 55) киви, 56) анал, с, 57) часак, 58) народ.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милош Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тромесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 36 — \$ 12 — FF 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 и тел. 22-711. На основу мишљења републичког секретаријата за културу СРС број 413-21 72-03 од 20. VII 1972. године не плаћа се порез на промет.

*** ПРВА ЧЕСТИТКА ***

Желим ти, драги Забавниче, много среће у Новој 1973. години и молим те да буде доста слика.

Твој будући верни читалац, за сада само гледалац, Тања Љумовић, Београд, Булевар Црвене армије 28

ВЕЛИКИ ЛЕПИ ЦВЕТОВИ

Драги Забавниче, многим си помогао, помози и мени. Хтела бих да обрадујем маму и да јој поклоним саднице украсне наветине Clematis hybrida. Иначе, Забавник читам откад сам научила слова и веома ми се свиђа. Објавите чешиће нешто о цвећу, то ће обрадовати многу децу и многе маме јер и оне с уживањем читају ваш лист.

Татјана Пејовић, Чортановци

Украсна павит или Clematis jackmanii, на жалост, ретко се среће у нашим расадницима. Може се добити, мада не увек, у расадницима у Београду, у Новом Саду или Суботици. Међутим, ова пењачица је веома честа у кућним вртovima, уз сенице, ограде и балконе и због тога ћеш најлакше доћи до ње ако замолиш неког власника овог цвећа за млади изданак или комад подземног стабла.

Биљка има веома лепе цветове који могу бити плави, црвени, бели, ружичасти или љубичасти. Цветови су велики и достижу величину од 15 цм у пречнику!

ТАЧНА АДРЕСА

Желели бисмо да сазнамо тачну адресу пионирског клуба Уједињених нација у Београду, па те молимо да нам одговориш.

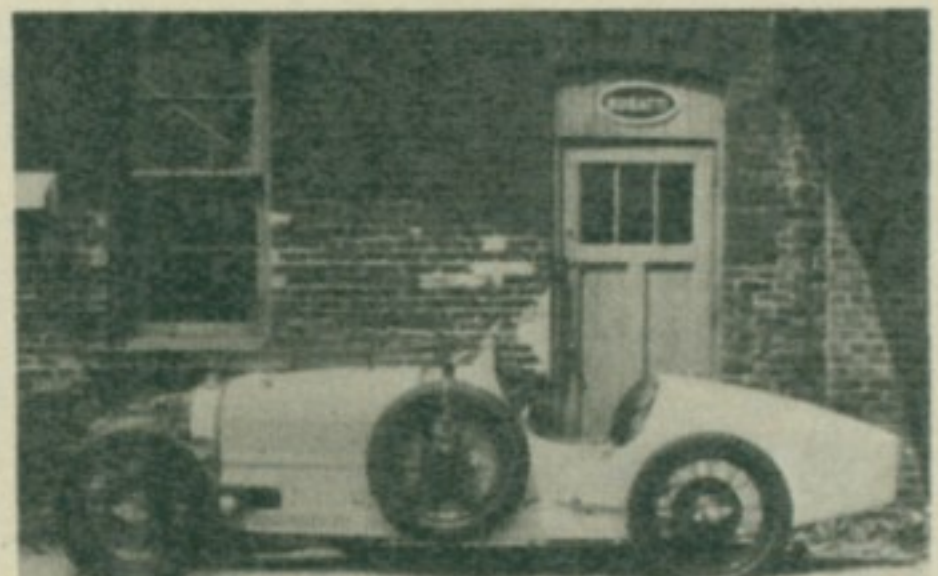
Чланови историјске секције VI раз. осн. школе „Момчило Живоновић“, 11400 Младеновац

То је Клуб међународног пријатељства коме можете писати на адресу: Дом пионира, 11000 Београд, ул. Таковска 8, за Клуб међународног пријатељства.

НИ ФОРД, НИ МАТРА

Чини ми се, Забавниче, да си у броју 1090. направио једну грешку у илустрацији прилогу „Бугати гран при“. На фотографији у горњем левом углу на 49. страни види се дванаестоцилиндрични мотор, а ти си у тексту рекао да је бугати гран при имао само осам цилиндара. Молим те одговори ми јесам ли у праву. Друго, ја мислим да слика приказује мотор ауто матра формула један, а мој друг тврди да је то Форд. Одговори ми што пре јер је у питању опклада.

Дејан Марковић, ученик V разр. Нови Београд

За оно прво си у праву. Погрешили смо. Фотографија у горњем левом углу заиста не представља мотор модела бугати гран при из 1920. Што се опкладе тиче, ту на жалост, ниси у праву. Али, ни твој друг није погодио. На фотографији је савремени дванаестоцилиндрични мотор марке „Ферари“. Ако не верујеш, погледај, то и пише с леве стране, одмах поред цилиндара.

